

F A I P A R

A FAIPAR MŰSZAKI FOLYÓIRATA XLIV. ÉVF. 1994/3.

F A I P A R

F A I P A R

F A I P A R

F A I P A R

F A I P A R

F A I P A R

FAIPAR

1994. MÁRCIUS

A szerkesztésért felelős:

LELE DEZSÓ

Olvasószerkesztő:

SZENDRŐI CSABA

Szerkesztőbizottság:

dr. Ádámfi Tamásné

dr. Bakay István

Matlák Zoltán

dr. Molnár Sándor

dr. Petri László

Pintér György

dr. Szabó Dénes

dr. Szabó Imre

dr. Szabó Miklós

Szalay Lajos

dr. Tóth Sándor

Vernes István

dr. Winkler András

A szerkesztőség címe:

1027 Budapest, Fő utca 68.

*

Kiadja:

a TERVÁL

Lap- és Könyvkiadó Vállalat

1196 Budapest, Petőfi utca 193.

Telefon: 120-2844

Felelős vezető: Schöneck Károly

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a hírlapkézbesítőknél a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási irodáinál (HELIR), Budapest, XIII., Lehel út 10/a. - 1900 - közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámmal. Előfizetési díj: egy évre 600 Ft, egy példány ára: 50 Ft. Összevont szám példányonkénti ára 100 Ft. Megjelenik havonta. Külföldön terjeszti a Kultúra Könyv- és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat. H-1389 Budapest, Pf. 149. és a Magyar Média, 1392 Budapest, Pf. 279. 86-253.

Hírdetések felvétele: A FAIPAR szerkesztőségében. 1027 Budapest, Fő utca 68. Telefon: 201-9929

HU ISSN 0014-6897

TARTALOM

XIII. Tisztújító Küldött Közgyűlés	29
Dr. Nyárs József: FAO-rendezvény Budapesten	41
Kitüntetések - Köszöntő	42
Kormos Ernő: A bútorgyártás, az épületasztalos ipar és a fagazdaság helyzete, az elmúlt években történt változásai	43
Nekrológ Dr. hc. dr. Szabó Dénes (1910-1993)	48
Dr. Winkler András: Gyászbeszéd Dr. hc. Dr. Szabó Dénes egyetemi tanár sírjánál ..	B/III.
Melléklet: A FATE új (1994. február 8.) alapszabálya	

CONTENTS

XIII. General Meeting for Re-election of Officials	29
Dr. Nyárs József: FAO Programme in Budapest	42
Kormos Ernő: Situation of and Past years' Changes Occurred in the Furniture Industry, Constructional Joinery and Wood Economy	43
Dr. Boronkai László: Dr. hc. dr. Szabó Dénes (1910-1993)	48
Szép József 70 Years Old	

INHALT

XIII. Wahlversammlung	29
Dr. Nyárs József: FAO Veranstaltung in Budapest	42
Kormos Ernő: Die Lage der Möbelproduktion, der Bautischler-industrie und der Holzwirtschaft und die in den letzten Jahren erfolgten Veränderungen	43
Dr. Boronkai László: Dr. hc. dr. Szabó Dénes (1910-1993)	48
Szép József 70 Jahre alt	

FELHÍVÁS

A FAIPARI TUDOMÁNYOS ALAPÍTVÁNY szakmai tanulmányutat szervez MILÁNÓ-ba az **INTERBIMALL** és **SASMIL** vásárookra.

Jelentkezési határidő: 1994. március 31.
Részvételi díj: 46.000 Ft.

Utazás repülővel, ellátás félpanzió. Szállás két-ágyas szobákban. Jelentkezés faxon vagy levélben. Jelentkezések elfogadása a befizetések sorrendjében történik. Előnyt élveznek a FAIPART TÁMOGATÓK KLUBJÁ-nak tagjai, és az Alapítványt támogató cégek dolgozói.
Bővebb információ telefaxon: 138-9235, 283-1303.

Az utazás időpontja: május 19-22.

A lapban megjelent cikkek szerzői: Dr. Boronkai László egyetemi adjunktus (EFE); Frank László ügyvezető igazgató (SZEBSZ); Kormos Ernő elnök-vezérigazgató (Balaton Bútorgyár Rt.); Lele Dezsőnyugd. főosztályvezető (MTV); Dr. Molnár Sándor tanszékvezető egyetemi docens (EFE); Dr. Nyárs József főtanácsos (FM); Pásztor Péter gazdasági igazgató (Erdei Termék Vállalat Rt.); Dr. Winkler András rektor (EFE).

FAIPAR

FAIPARI TUDOMÁNYOS EGYESÜLET MINT A MTESZ TAGEGYESÜLETÉNEK LAPJA

XIII. Tisztújító Küldött Közgyűlés

Az alapszabály szerint négyévente esedékes beszámoló és vezetőségválasztó közgyűlésünket 1994. február 8-án tartottuk meg a MTESZ Fő utcai székházában.

Kormos Ernő üdvözli a közgyűlés résztvevőit. (Balról jobbra: Lele Dezső főtítkárs; Kormos Ernő levezető elnök; dr. Molnár Sándor elnök; dr. Szabó Miklós főtítkárhelyettes)

Kormos Ernő a közgyűlés levezetésére felkért elnök üdvözölte a megjelenteket, és kérte együttműködő segítségüket felelősségteljes munkánkhoz. Majd felkérte **dr. Szabó Miklós** főtítkárhelyettesét, hogy ismertesse azt a néhány alapszabály-módosítási javaslatot, amely a mai közgyűlés szabályszerű levezetéséhez szükséges.

Az 1990. június 20-án elfogadott és 1993. szeptember 3-i közgyűlési határozat alapján módosított alapszabály az alábbi pontokkal egészül ki:

5.4.1. Az Egyesület legfőbb szerve a közgyűlése, amely évente ül össze. Tisztújító közgyűlést

négyévenként kell tartani. A küldötteket az Egyesület területi szerveivel, beleértve a szakcsoportokat is, választják a taglétszámtól függően az alábbi módon:

- ha az összes taglétszám 1000 fónél kevesebb, 5 fő után 1 küldöttet,
- 1000 fő feletti taglétszám esetében 10 fő után 1 küldöttet,
- egyéni tagokra a területi szervek tesznek javaslatot, majd az egyesület vezetősége hagyja jóvá.

5.4.2. Az évi rendes közgyűlésről az Egyesület lapjában is - a napirendről való tájékoztatással együtt - közleményt kell megjelentetni, ami az összes taglétszámot is tartalmazza.

5.5.3. Az Elnökök Tanácsa ülései közötti időszakban a FATE operatív tevékenységét a Vezetőség irányítja, aminek tagjai - a területi szervezetek vezetőit kivéve - azonosak az 5.5.1. pontban felsoroltakkal.

5.10. Az Egyesület elnöke gyakorolja az egyesület alkalmazottai fölött a munkáltatói jogokat.

A közgyűlés a javaslatot egyhangúan elfogadta. (Az 1994. február 8-tól érvényes alapszabály teljes szövegét mellékletként közreadjuk.)

Ezt követően **Zágoni István** a Mandátumvizsgáló Bizottság elnöke jelenti, hogy a 713 nyilvántartott egyesületi tag után a teljes küldött létszám 143 fő lenne, jelen van 108 fő küldött, tehát a közgyűlés határozatképes. A közgyűlésen részt vevők teljes létszáma 151 fő volt.

Dr. Molnár Sándor a FATE elnöke megnyitójában a következőket mondta:

Tisztelt Tisztújító Közgyűlés, Kedves Vendégek, Kedves Kollégák!

Őszinte szeretettel és tisztelettel köszöntöm a közgyűlésen megjelent küldötteket, jogi tagvállalatok képviselőit és szeretett szakmánk minden kedves képviselőjét.

A közgyűlés résztvevői

Külön öröm számomra, hogy az egyesület közel fél évszázados működése során az egyesület szeniorjait is üdvözölhetem, valamint a jelenlevő örökös tagjainkat külön tisztelettel és szeretettel köszöntöm.

Az oktató és kutató intézmények, társeszközök, szakmai szövetségek és a kormányzati szervek figyelme, együttműködési készsége rendkívül fontos számunkra. Így igen jóleső érzés, hogy a vendégek sorában köszönhetjük Kovácsné Benkó Zsuzsát, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság főosztályvezetőjét, és Sciegel Róbert osztályvezető urat, az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium képviselőjében, valamint dr. Winkler András professzor urat, a Könnyűipari Főiskola főigazgatóját. Külön köszöntöm még a Bútorszövetséget, a FA-

GOSZ, az Országos Asztalosipari Szövetség és a többi társszervezet képviselőjét.

Kedves Kollégák, tisztelt Vendégek!

A négyéves választási ciklus elteltevel, vezető társaim nevében is megköszönöm azt a bizalmat, együttműködési készséget, segítséget, amellyel a gyökeresen átalakuló, a polgári demokráciák útjait kereső politikai és gazdasági viszonyok között, igyekeztünk az egyesület új működési formáit, területeit megtalálni. Úgy érezzük, sikeres, de még további lehetőséget is magában rejtő kezdeményezésünk volt a három alkalommal megrendezett LIGNO NOVUM szakvásár, a kapcsolódó országos találkozók, a tavaszi vándorgyűlések, az Öreg Fás Diákok Baráti Körének

megszervezése, a Faipari Tudományos Alapítvány megteremtése.

Szerettük volna az egyesület nevéhez és hagyományaihoz méltóan továbbra is az ágazati megosztottságtól függetlenül, szakmacentrikusan szolgálni az összes faipari szakma haladását az információk továbbítása, továbbképzés, az oktatás és kutatás területein. Nem titkolt célunk volt a technikus és mérnök társadalom számára hagyományos faiparos barátság ápolása, az ehhez megfelelő keretek kialakítása, biztosítása.

Nem kívánom főtítkáruktól a beszámolási jogot, a szót átvenni, így befejező értékelésként önkritikusan hadd állapítsam meg, hogy sajnos taglétszámunknak a beszámoló időszakában történt jelentős, mintegy 30-40%-os csökkenése, munkánk fogyatékosságait is tükrözi.

Lényegesen nagyobb figyelmet kellett volna fordítanunk a területi szervezetek működésére, önszerveződő képességének fenntartására.

Különösen fontos szaklapunk tartalmi és formai megújítása. A vészharangok olykori kongatása ellenére, az elmúlt négy évben azt mondhatjuk, hogy stabil gazdasági háttérrel rendelkezünk. Ehhez nagyban hozzájárult Titkárságunk lelkiismeretes munkája, önálló vállalkozói tevékenysége, amelyért köszönetet mondok. Itt szólok arról is, hogy nagyon sokat segítettek jogi tagvállalataink, akik mindig önzetlenül támogatták egyesületi munkánkat, melyért szintén köszönetet mondok.

Tisztelt Közgyűlés!

A beszámolási időszakban a korábbi közgyűléseken is megemlékeztünk elhunyt tagtársai-

inkről, kollégáinkról. Sajnos, ezt a nem kívánt hagyományt most is folytatnunk kell.

A tavaszi közgyűlés óta távoztak sorainkból: *dr. Gyarmati Béla*, címzetes egyetemi tanár, aki 72 évet élt. Mindannyian ismertétek, a faanyagvédelem nemzetközileg elismert szaktekintélye volt, jeles szakíró, a Fűrész- és Lemezipari Szakosztály tagja. *Dr. Szabó Dénes* professzor úr 84 éves korában távozott körünkből, az egyesület alapító tagja, társelnöke, a faipari mérnöki kar megalapítója, mérnök generációk nevelője.

Szalay Lajos, öt fiatalon egy baleset szőlította el közülünk, a Faipari Kutató Intézet főosztályvezetője volt, a faipari szaklapnak különösen nagy vesztesége, egyik legjelesebb szakírónk távozott általa. *Dr. Zoller Vilmosról* kell még szólnom, aki a Faipari Kutató Intézet osztályvezetője volt, a Fűrész- és Lemezipar Szakosztály vezetőségének tagja, rendkívül jeles fűrészipari szaktekintély, 64 éves korában távozott közülünk.

Kérem, hogy néma felállással emlékezzünk meg elhunytjainkról.

Kedves Barátaim!

A tavaszi közgyűléseink kedves feladata még az örökös tagok megválasztása. A beérkezett javaslatok alapján három személyt választunk meg örökös tagoknak.

Győri Lujzát javasolják, aki hosszú éveken át dolgozott az Ellenőrző Bizottságban. Nagyon sokat tett egyesületünkért. *Kettel Pál* egyesületünk volt alelnöke, az Épületasztalos Szakosztály vezetőségi tagja, elnöke, jelenleg a Szenior Klub tagja. A harmadik személy, akire javaslat érkezett, *Szép József* aki hosszú éveken át a Bútoripari Szakosztály vezetőségi

tagja volt, jelenleg a Szenior Klub aktív tagja.

Mind a hárman hosszú évtizedekig tevékenykedtek az egyesületben és ezért esett rájuk a választás.

A közgyűlésnek joga, hogy más személyre is tegyen javaslatot. (Javaslat nem volt, a jelöltekkel a közgyűlés egyhangúlag egyetértett.)

Örökös tagjainknak gratulálunk, eredményes munkát kívánunk.

Az oklevelet egy más alkalommal adjuk át részükre.

Tisztelt Közgyűlés!

Még egy örömteli feladatnak kell eleget tenni. Az egyesület vezetősége, Titkári Tanácsa úgy határozott, hogy a hazai faipar fejlesztésében végzett három évtizedes kimagasló tevékenysége, és a hazai szakmai közéletben vállalt önzetlen munkája alapján, a Faipar Fejlesztésért kitüntetésben részesíti **Kormos Ernő** vezérigazgató urat, egyesületünk alelnökét.

Kedves Barátaim!

Ezen rövid kis megnyitó után kívánok a közgyűlésnek jó

munkát. Befejezésül még annyit szeretnék mondani, hogy a leköszönő vezetőség tiszta szívvel, lelkesen igyekezett dolgozni, de többet kell ennél tenni, mi is érezzük. Bízom benne, hogy a jelenlévő küldöttek megfelelően átérzik a felelősséget.

Mindenkinek jó munkát kívánok és a közgyűlést megnyitom.

Lele Dezső főtitkári beszámolója első részében röviden összefoglalta az Egyesület négyéves eseményeit (megjelent a FAIPAR 1994/1. számában), majd így folytatta:

Tisztelt Közgyűlés, kedves vendégeink!

Az Egyesület központi rendezvényeiről tartott ismertetőm után engedjék meg, hogy pár szót szóljak azokról a területi szervezetekről, szakosztályokról és központi bizottságokról, amelyek megtartották taggyűléseiket és beszámolójukat is megküldték.

Csongrád megyei csoport (Szeged)

Elsőnek tartotta meg vezetőségválasztó taggyűlését. Beszámolójukban – melyet Balogh László titkár tartott meg – rész-

A „FAIPAR FEJLESZTÉSÉÉRT” emlékérem átadása Kormos Ernőnek, a Balaton-Bútorgyár Rt. vezérigazgatójának, a FATE alelnökének

letesen ismertették a 4 év eseményeit. Példásképpen fogják össze a megye különböző faipari tevékenységet végző szakembereit. Legnagyobb és legaktívabb csoportunk mind a mai napig, 15 jogi gazdasági egység 120 FATE-tag tartozik szervezetükhöz. Jó kapcsolatuk van a Csongrád megyei MTESZ-szel és több szakegyesülettel. Havonta tartanak kibővített vezetőségi ülést, mindig más gazdasági szervezetnél. Évente pedig szakmai, munkavédelmi, tűzvédelmi vetélkedőket. Hazai és külföldi tanulmányutakat szerveznek. Anyagi háttérrel a gazdasági szervezetek és a jogi tagdíjból visszatartott 50% biztosítja. 11 tagú vezetőséget választottak, elnök: *Frank László* maradt, titkárnak pedig *Tóth Kázmér* fiatal faipari mérnököt választották meg. (Részletes beszámolójuk a FAIPAR 94/2. számában jelent meg.)

BALATON Bútorgyár Rt. FATE csoportja (Veszprém)

Ha a területi szervezetek közül a Csongrád megyei a legaktívabb, akkor az üzemi csoportok közül ez Veszprémre igaz. Az 50 FATE-tag aktívan részt vesz a vállalati műszaki, gazdasági feladatok megvalósításában.

A vállalati feladatokat ésszerűen kapcsolják össze a FATE-tevékenységgel. Előadások, tanfolyamok szervezésével ismertetik célkitűzéseiket, és széles körű, demokratikus vélemény meghallgatásával alakítják ki az utat a megvalósításhoz.

A 4 év alatt több munkabizottsági tanulmányt készítettek, tanfolyamokat tartottak. A vállalati rendezvényeket, kiállításokat a FATE-tagság bevonásával valósították meg. Több belföldi és külföldi csoportot fogadtak üzemükben és biztosították részükre a hasznos

szakmai programot. Ők maguk is több külföldi és hazai tanulmányúton vettek részt.

Elnöknek továbbra is *Gersey Lászlót*, titkárnak *Szegedi Pétert* választották.

SOPRONI szervezet

Az összes területi szervezetek közül a legjobb lehetőséggel rendelkező csoport. Ott van az egyetem, szakközépiskolák, több faipari üzem és sok-sok szakmai rendezvény, amihez kapcsolódhat a FATE-tevékenység.

Ez utóbbi teszi ki tevékenységük leglátványosabb részét. A soproni rendezvények házigazdái, szervezői. Az országos faipari találkozók és LIGNOVUM nagyrendezvények segítése mellett több szakmai előadást szerveztek. Kapcsolatot alakítottak ki az Erdélyi Magyar Műszaki Társaság Faiparos szekciójával is.

Eredményes szakmai munkájuk mellett kevesebb figyelmet fordítottak az egyéni tagság megtartására. Fizető taglétszámuk ebben az időszakban erősen lecsökkent. Remélhetőleg a megválasztott új vezetőség – amely 8 tagból áll – ezen a téren is javítja tevékenységét. Elnöknek *Bakonyi Gábort*, titkárnak *Csupor Károlyt* választották.

Kaposvári csoport

Alapvetően a bútorgyárban dolgozó szakemberekből tevődik össze. Egyesületi munkájukat is elsősorban ez határozza meg. Rendszeresen részt vettek a FATE központi rendezvényein, tanulmányutakon, kiállításokon.

Feladatuk lehetne a környék faipari szakembereinek bevonása a FATE-munkába. Elnöknek *Choma Zsoltnét*, titkárnak *Tálas Zoltánt*, gazdasági fel-

elősnek *Kaszás Zoltánt* választották.

Szolnoki FATE-csoport

Tevékenységük alapján lelkes csoport, akik az elmúlt 4 év nehézségei mellett is talpon maradtak. 1992-ben a gyár önállósodott, levált a TISZA Bútoripari Rt.-től. Ettől kezdve munkahelyi feladataik még nehezebbé váltak. Szerényen, de időt szakítottak egyesületi tevékenységre is, évente rendeztek előadásokat, tanulmányutakat. Részt vettek a FATE központi rendezvényein. 41 fős tagságuk rendszeresen fizette a tagdíjat. A megválasztott 4 tagú vezetőségből elnök *dr. Nagy Béla Géza*, titkár *Gyulai Lászlóné* lett.

Feladatuk a jövőben a Szolnokon és környékén található faipari szakemberek felkeresése és beszerzése a tudományos egyesületbe.

A Bútor- és Vegyesfaipari, a Fűrész- és Lemezipari és Épületasztalos szakosztályok

külön-külön megtartott vezetőségválasztó taggyűléseken úgy határoztak, hogy megszüntetik szakmai szakosztályaikat és együtt létrehozták budapesti szervezetüket. Hasonlóan a vidéken működő területi szervezethez, közelebb kerülnek egymás szakterületeihez, nagyobb rendezvényeket valósíthatnak meg.

A Szövetkezeti Szakosztály még nem nyilatkozott ebben a kérdésben, de várhatóan ők is csatlakoznak a budapesti szervezethez.

A Fűrész- és Lemezipari Szakosztály 50-70 nyilvántartott taggal 15 fős választott vezetőséggel végezte munkáját. Több nagy rendezvényt, klubnapot szervezett részben önál-

lón, részben csatlakozva a FM, illetve az egyetem szakmai rendezvényeihez.

A belföldi tanulmányutak is ezekhez a szakmai rendezvényekhez kapcsolódtak. Külföldi tanulmányútjaik hannoveri, klagenfurti, milánói szakvásárok voltak.

Taggyűlésükön 7 tagú vezetőséget választottak.

A *Bútor- és Vegyesfaipari Szakosztály* az utóbbi 4 évben óriási erőfeszítéseket tett a FATE fennmaradásáért és bútortipari rendezvények megszervezésére. A több mint 100 fő budapesti tagot számláló szakosztály 18 tagú választott vezetőséggel végezte tevékenységét. Vezetőségi üléseit rendszeresen megtartották, ahol érdemi vitákat folytattak le a szakmát érintő kérdésekről. Több jól sikerült előadást szerveztek, különös tekintettel a minőségvédelemre, a közös piacra kerülés feltételeiről, számítástechnikai szervezésekről, a bútort- és kárpitósiipar technológiai kérdéseiről.

Legtöbb eredményt a kárpitósiipari közép- és felsőfokú képzés beindításában érték el. Aktívan részt vettek a FATE megújulására létrehozott bizottság munkájában és az alapszabály módosítására készült javaslatok kidolgozásában.

A közös vezetőségbe 7 főt választottak meg.

Épületasztalos Szakosztály hosszabb kényszerpihenő után, 1992-ben kezdte meg újabb működését. A megfiatalodott szakosztály magy lelkesedéssel kezdte meg munkáját, több jól sikerült előadást szervezett. Kihelyezett ülései is voltak. Sopronban, Biatorbágyon. Jó elképzeléseik vannak a jövőre vonatkozóan, így várhatóan az összevont szervezetben eredményesen fognak tovább működni.

A közös vezetőségbe 2 főt választottak meg.

A *Szövetkezeti Szakosztály* ebben az időszakban csak éppen hogy fenntartotta tagságát. Tagjai a FATE közös rendezvényein, illetve társszervezetek rendezvényein vettek részt. A szakosztály titkára viszont aktívan tevékenykedett a FATE központi rendezvényein. Ha csatlakoznak a budapesti szervezethez, 2 fő vezetőségi tagot delegálhatnak.

A közös budapesti szervezet a közgyűlés után hívja össze vezetőségét és ott döntenek az elnök, titkár személyéről.

FATE Szenior Klub

Egyik legeredményesebben működő szervezetünk. 66 tagjuk van, akik 4 év alatt 56 rendezvényen vettek részt. Ezek nagyobb része üzemlátogatások (21) voltak, ezenkívül előadásokat hallgattak meg, múzeumokat kerestek fel, klubnapokat, baráti találkozót szerveztek. Vezetőjük hosszú időn keresztül *dr. Fáy Mihály* volt, aki most kérte felmentését, így a tagság új vezetőjüknek *Saly Imrét* választotta meg.

Köszönjük aktivitásukat és kívánjuk, hogy még hosszú éveken keresztül folytathassák tevékenységüket jó egészségben.

Oktatási Bizottság

Munkájukat a megváltozott gazdasági körülmények között végezte. A lehetőségek nagyon leszűkültek, az üzemek érdeklődése más irányba fordult. A meghirdetett tanfolyamokra olyan kevés jelentkezés érkezett, hogy gazdaságosan nem lehetett megszervezni. Az oktatással kapcsolatos törvényekkel kapcsolatban nem kérték ki a szakemberek véleményét, így a bi-

zottsági munka egyre inkább „önképzőköri” jellegűvé vált.

Az OB tagjai azonban nem adják fel, biznak a változásban, ami a faipari oktatást sem kerüli el, ezért változatlan szervezeti formában kívánják továbbra is fenntartani a Bizottságot.

A Műszaki és Környezetvédelmi Bizottság

Jövőben bízik, miután meggyőződésük, hogy a környezetvédelmi követelmények a faipart sem kerülik el, ezért a jövőben többet és komplexebbet kell tenni a környezetvédelem területén.

Szerkesztő Bizottság

Utolsónak hagytam a Szerkesztő Bizottságot. Erről egy kicsit többet szeretnék mondani.

A „FAIPAR” című lap, amelyet szerkesztünk, az utóbbi 4 évben is pontosan megjelent. Tartalmát tekintve sok bírálat érte, pedig a 4 év alatt igen sokat tettünk a lap megújulásáért.

A Szerkesztő Bizottság havonta ülésezett és a lehetőségek függvényében állította össze a következő lapszámot. Legtöbb szerkesztő bizottsági tag cikk írásával is segítette a lap tartalmának megújulását. Ilyenek voltak a '92-ben megkezdett és pár számban megjelent riportok egy-egy gazdasági vezetővel, a Bútorszövetség és FAGOSZ hírei; világgiazi ártárjékoztatók külföldi lapokból; a FANAPTÁR; Szabvány tájékoztatók; a Minőségügyi kérdések; idős tagtársak köszöntése; tájékoztatók hazai és külföldi kiállításokról; cikkek a faanyagvédelemről; részletesebb tájékoztatók az egyesületi életről; a soproni LIGNOO-NOVUM-okról; stb. Ezek a változások azonban nem változtatták meg alapvetően a lap karakterét.

Mi történt tehát a FAIPARRAL?

A tagságnak egyértelműen az a véleménye, hogy a szakmának szüksége van egy műszaki-tudományos szaklapra, és ehhez az anyagi támogatást is meg lehet szerezni, ha a lap tartalma az igényekhez igazodva megváltozik.

Melyek ezek a feltételek?

- A lap tartalma fokozatosan alakuljon át, az eddig spon-tán kapott kéziratok közlése helyett tudatosan szerkesztett és így megíratott, vagy a főszerkesztő által megírt cik-kek, riportok közlésére.
- A terjedelem nagyobb részét aktuális cikkek, információk adják.
- Maximum 20-30%-ban le-gyen lehetőség tudományos eredmények ismertetésére.
- Adjon élő információt az új-jáalakult faipari vállalatok működéséről, szervezetéről, személyi változásokról.
- Külföldi és hazai szaklapok-ból adjon rövid lapszemlét, a szakmát érdeklő technikai, technológiai, gazdasági ered-ményekről.
- Közölje a szakmát érintő ki-állítások, vásárok időpont-ját, illetve adjon tájékoztatót ezekről a rendezvényekről.
- A szakkönyvkiadás hiányá-nak pótlására legyen lehetősé-g összefoglaló technológi-ák, anyagismeretek, műsza-ki segédletek közlésére akár a folyóirat mellékleteként (amelyek összegyűjthetők, beköthetők), akár külön szám megjelentetésével.
- Foglalkozzon a szakmai to-vábbképzés lehetőségeivel, tanulmányutak meghirdeté-sével, megjelent új szak-könyvek ismertetésével.

Hogyan valósítható meg?

Az eddigi társadalmi segítség megtartása mellett a főszer-

kesztő feladata legyen a lap tar-talmát meghatározó cikkek megszerzése, megírása, meg-íratása, riportok készítése, legújabb információk napra-kész nyilvántartása és közlése.

A lap tulajdonos jelenleg a FATE, de ez a tulajdonosi jog megosztható pl. a BÚTORSZŐ-VETSÉG-gel, a FAGOSZ-szal, a FAIPARI TUDOMÁNYOS ALA-PÍTVÁNY-nyal, akik megfelelő személyt delegálnak a szer-kesztőbizottságba, akik bizto-sítják a saját területük hír-anyagát, és ugyanakkor képvise-lik is szervezetük érdekeit.

A lap terjedelmét és külalak-ját az igények és az anyagi le-hetőségek függvényében lehet növelni. Elképzelhető a négy borító színes megjelentetése, és ezeknek a felületeknek fizetett hirdetésre való felhasználása.

A hirdetések vonzerejét nö-velné a terjesztés és példány-szám növelése. Az egyéni és kö-zületi előfizetések mellett meg-felelő tagdíj ellenében a lapot külön térítés nélkül kapják meg, ami egyben az egyéni és jogi tagok tájékoztatását és kapcsolatát is jelenti szerveze-tükkel.

Az előfizetési díjat a tőrés-határ mértékéig, de mindenesetre közelítve a tényleges költség-hez, emelni kellene és a lapter-jesztést – a Posta helyett – vala-melyik számítógéppel rendel-kező tulajdonostársnak kellene vállalni megfelelő térítés ellené-ben.

Az előállítási költség fedezé-sére komoly segítséget kaptunk **hirdetőinktől és támogató-inktól**. Köszönjük a megbízást, illetve a támogatást és kérjük a jövőben is segítsék elő a lap megjelenését.

És mivel a „FAIPAR” című lapnál már a jövőről is beszél-tem, engedjenek meg befeje-zésül még néhány gondolatot a következő időszakra:

- Az új vezetés keresse meg a

privatizált, vegyes vagy kül-földi tulajdonú egységek ve-zetőit és ismertesse velük a FATE célkitűzéseit, és kérje támogatásukat a célok meg-valósításához.

- Próbáljanak több nyilvános-ságot szerezni egyesületi és szakmai tevékenységünk-nek, minisztériumoknál, ön-kormányzatoknál, különbö-ző médiumoknál.
- Térjünk vissza régi hagyo-mányainkhoz, hogy az egye-sületben információt lehet kapni új anyagokról, új tech-nológiákról, akár előadások, akár tanfolyamok formájá-ban.
- Anyagi lehetőségeink függvé-nyében keressük a külföldi partnereket és kezdjünk el együttműködési kapcsolato-kat kiépíteni.
- Soproni vagy egyéb nagyren-dezvényeinkről adjunk Bu-dapesten sajtótájékoztatót, miután bebizonyosodott, hogy Sopronban az nem volt eredményes.
- És még két anyagi kérdés, mennyi legyen az egyéni tag-díj 1995-től, illetve a FAIPAR előfizetése?

Befejezésül engedjék meg, hogy én is megköszönjem a 4 évvel korábban megszavazott bizalmukat. Köszönet mind-azoknak, akik támogattak munkámban. Külön köszönet a titkárság munkatársainak, a vezetőség és a Szerkesztő Bi-zottság tagjainak, és mind-azoknak, akik segítettek az egyesület tevékenységét.

A továbbiakban **Pásztor Pé-ter** az Ellenőrző Bizottság elnö-ke adott tájékoztatást az egye-sület gazdasági helyzetéről a következők szerint:

Tisztelt Közgyűlés!

A Főtájtár Úr beszámolójához viszonyítva, mely az elmúlt négy évről szólt, én az Ellenőrző

Bizottság beszámolójában csupán az utolsó, az 1993. évvel szeretnék foglalkozni. Nem tartanám indokoltnak, hogy az elmúlt évek adataival fárasszam Önöket. Az Ellenőrző Bizottság az elmúlt évek mindegyikében ismertette a közgyűléssel a gazdálkodás legfontosabb adatait.

Az elmúlt ciklus legnagyobb eredményének tartom, hogy a Faipari Tudományos Egyesület nem vált fizetésképtelenné, sőt 1993. XII. 31-én bankszámláján 4.415 ezer Ft van, melyet csak az 1993. évi társasági adó befizetése terhel. Ez várhatóan 190 ezer Ft.

Örömmel jelenthetem be Önöknek, közel 2,9 millió Ft veszteséggel szemben 317 ezer Ft adózás előtti és 128 ezer Ft adózás utáni eredménnyel sikerült az évet zárni. Tehát 1993-ban nem csökkent a FATE vagyona!

A tervezetthez képest mind a bevételek, mind a kiadások magasabbak lettek. Ezt részben az óvatosságot, részben olyan körülmények indokolták, melyeket egy évvel ezelőtt még nem lehetett látni.

A könyvelést változatlanul a MTESZ végzi. Az elszámolókat minden érdeklődő részleteiben is megtekintheti. Én csak néhány jellemző adatot fogok kiemelni.

A jogi tagok számának csökkenése mellett a tagdíjbevétel nagyobb volt a tervezettnél. Köszönetet kell mondani azoknak a vállalatoknak, társaságoknak, akik vállalták ezt az áldozatot.

Az egyéni tagok száma 713 ezer fő volt. A befolyt tagdíjbevétel megfelelt a tervezettnél. Jelentős bevételünk származott a bankban lévő pénzeszközök kamataiból (542 eFt), valamint a hirdetésekben és a lapvállalati támogatásaiból (1.158 eFt). Mindkét tétel bevétele meghaladta a tervezetet.

Sikerült 500 ezer Ft állami támogatáshoz is hozzájutni. Ez nem volt tervezve.

A kiadások között legjelentősebb összeggel a FAIPAR című folyóiratunk szerepel. 1993-ban 1.400 ezer Ft-ba került.

Megtakarítás jelentkezett a postaköltségeknél, túllépés az egyéb működési költségekben. Itt olyan tételek is szerepelnek, mint pl. a vissza nem igényelhető ÁFA, 140 ezer Ft értékben. Meg kell jegyezni, hogy ez az egy tétel az egész évről tervezett 71%-a. Valamivel a tervezett felett alakult a bérköltség.

A ráfordítások egyéb tételei a tervezett szerint alakultak.

Összességében az eredmény alakulásában a vállalkozási tevékenység biztosította a nyereséget. A vállalkozás adózás előtti eredménye 467 ezer Ft volt, míg a működés vesztesége 150 ezer Ft.

Szeretném kihangsúlyozni, hogy a gazdálkodás tervezettnél kedvezőbb alakulásában két fő alkalmazottunk jó munkája is tükröződik.

Mielőtt rátérnénk az 1994. évi terv ismertetésére, szeretném hangsúlyozni, hogy a következő vezetőség biztos alappal kezdheti meg tevékenységét. Mint már említettem, a FATE bankszámláján több mint 4 millió Ft van!

Ez azért nagyon lényeges, mert az óvatosságot szem előtt tartva 1994-re csak jelentős veszteséget tudunk tervezni.

5.859 ezer Ft kiadás mellett 2.750 Ft bevétel tervezhető reálistan. Ez a két szám azt jelenti, ha nem sikerül év közben kedvezőbb körülményeket teremteni, a veszteség több mint 3.100 ezer Ft.

A költségekben jelentős növekedést egy tételben sem tervezünk. Az összes költség mintegy 40%-át teszik ki a bérköltségek és a közterhek. A FAIPAR költségei pedig 22%-ot képviselnek.

A MTESZ-nek fizetendő díjak elérik a 15%-ot. Látható, hogy minden egyébbe mindössze 23% marad!

A bevételek közül a jogi tagdíjak, és a hirdetések esetében jó munkával, sok energiával remélhető kedvezőbb bevétel elérése.

Az egy évvel ezelőtti közgyűlésen már felhívtam a figyelmet arra, hogy csak a vállalkozási tevékenység megújítása, bővítése biztosíthatja a kiegyensúlyozott gazdálkodást.

Néhány szót szeretnék szólni az Ellenőrző Bizottság működéséről is.

A négyéves ciklus elején a bizottság háromtagú volt. Lényegében ez a létszám meg is maradt, de az évek teltevel a bizottság más elfoglaltsága miatt egyre kevesebbet tud ezzel a munkával foglalkozni. Ez úton szeretném végzett munkájukat megköszönni.

A Bizottság kapcsolata a FATE vezetőségével kifogástalan volt. Minden vezetőségi megbeszélésre meghívást kaptunk, ezek döntő többségén magam részt is vettem. Hasonló jó viszonyról számolhatok be a FATE alkalmazottaival kapcsolatban, akik minden esetben segítettek munkánkat.

Végezetül szeretném szíves figyelmükbe ajánlani, hogy a jövőben a vállalkozási tevékenység kényszerű és tervezett növekedésével az ellenőrzési tevékenység fokozására is szükség lesz! Kérem ennek tudatában válasszák meg a következő Ellenőrző Bizottságot.

A beszámoló elhangzása után került sor a hozzászólásokra

Gitay Antal, a Csongrád megyei FATE-csoport képviselője. – Az elnöki beszámolóval kapcsolatban lenne észrevételem.

A FAIPAR 1993. decemberi

Hozzászólások szereplői: dr. Szabó Miklós; Pásztor Péter; Gítay Antal;

számában rosszul van írva a jogi tagság. A volt Dél-alföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság megszűnt. Ugyanakkor három Kft. az, aki a jogi tagdíjat fizeti. A Lemez-, Bútorlap Kft., Színfurnér-, Bútorlap Kft. és a Ládaker Kft. Szeretném, ha ennek megfelelően a nyilvántartás módosításra kerülne.

Laskay Lajos – Én kettős minőségben szeretnék szólni. Először is a Bútorszövetség elnökségének üdvözlését tolmácsolom. A Szövetség szintén választásra készül. Nagyon örülök annak, amit Lele úr az Egész FATE-munkával kapcsolatos értékelésében mondott. Külön köszönöm a Bútorszövetség munkájára vonatkozó elismerő szavakat. A Szövetség és az egyesület között nem vé-

letlen a jó kapcsolat. Mint tudják, a szövetség nem régóta működik, de a vezetés nagyon rövid idő alatt nagyon jó kapcsolatot alakított ki a két szervezet között. Külön örülök annak, hogy az elmúlt nehéz évek ellenére a FATE talpon tudott maradni, sok más szervezettel ellentétben.

Köztudott, hogy az ország választásra készül, nagyon sok értékelés hangzik el a gazdaság helyzetéről és állapotáról. Én a magam részéről hiányolom, hogy az egyik nagyon fontos tényezővel, az emberi tényezővel, nagyon keveset foglalkoznak. A piaci viszonyok keresése túl hangsúlyos, pedig ezt a munkát emberek nélkül nem lehet elvégezni. A tapasztalatok azt mutatják, hogy azok a szakmák maradtak piacképesek és tud-

nak fejlődni, ahol a megfelelő szakmakultúra kialakult. Ebben lehet keresni, hogy mi a FATE szerepe. Én azt hiszem, hogy azt nem lehet lebecsülni és talán többet lehetne vele foglalkozni. Ez lehet olyan területe a szakmának, ahol a fiatalokkal való kapcsolatot meg lehet teremteni. Nagyon szomorú az a tény, hogy a fiatalok nem érzik a FATE jelentőségét.

Én csak a magam esete kapcsán szeretném elmondani, hogy amikor én a szakmába és az egyesületi életbe bekapcsolódtam, azóta tisztult ki bennem a szakma szeretete és egyáltalán a szakma megismerése. Én azt sem fogom elfelejteni az egyesületnek, hogy milyen sok segítséget adott nekem. E téren még sok lehetősége van az egyesületnek, amit ki

dr. Laskay Lajos; Rosner Ervin; Dessewffy Imre

lehet használni. A másik minőségemben – engem megtisztított a Szenior Klub, hogy küldöttnek választott és így részt tudok venni a közgyűlésen. Én örülök, hogy itt egy vállalkozási forma kezd kialakulni és a felhalmozott szellemi kincs fel lehet használni. Kevés olyan tudományos egyesület van, mely mögött olyan komoly háttér van, mint az Erdészeti és Faipari Egyetem. Ezt a jövőben jobban ki lehetne használni.

Én ezt a néhány gondolatot szerettem volna elmondani és további jó együttműködést kívánok a Szövetséggel.

Rosner Ervin, az Épületasztalos Szakosztály vezetője. – Engedjétek meg, hogy köszönetet mondjak az elmúlt négy év tevékenységéért azoknak a kollégáknak, akik az Épületasztalos Szakosztályban és magában a FATE-ban tevékenykedtek.

Négy évvel ezelőtt, amikor az egyesület vezetőségét választott, úgy gondoltuk, hogy olyan hagyományt szakítunk meg, amely a korábbi években gyakorlat volt, nevezetesen, hogy különböző kiváltságos emberek kerültek el olyan rendezvényekre és tanulmányutakra, amelyeken a „póri” tagok nem vehettek részt. Az elképzelés az volt, hogy olyan irányvonalat próbáljunk kialakítani, melynek segítségével mindenki szóhoz jut az egyesületben. Ezt biztosítani látszott az új vezetőség. Gyakorlatilag négy év leforgása alatt olyan események történtek, amire senki nem gondolt. Történt egy rendszerváltás, mellyel a pénzügyi támogatás megszűnt, nemcsak a Szakosztály részére, hanem az egyesület részére is. Ezt megelőzően az Épületasztalos Szakosztály könnyen tudott

működni, mert ott volt mögötte a Budapesti ÉPFFA a teljes anyagi háttérével. A Szakosztály vezetősége szinte a teljes ÉPFFA vezetőségéből tevődött ki.

Az utóbbi időszakban a vállalatok többsége megszűnt, így az anyagi támogatás is.

A másik dolog, amiről szeretnék beszélni. Elhoztam magammal a FAIPAR 1993. decemberi számát, melyben az egyesület elnöke bevezető cikkében az a kérdő mondat szerepel, hogy „Az egyesület mit nyújt?” Ez a kérdés jogos, mert a FATE nem nyújt semmi előnyt tagjai részére a hagyományokon kívül, főleg a fiatalokra vonatkozóan. Kevés olyan rendezvényünk volt és van, ahol a fiatalokat bevontuk volna.

Volt egy nagyon jó ötlet, a LIGNO NOVUM, amivel egyetértettünk. Ennek a szervezését az egyesület kiadta másnak ahelyett, hogy maga szervezné meg. Ennek anyagi vonzata is van. Az önálló szervezés a feltehetően pénzügyi gondokon is segíthetett volna. A másik, amiről szeretnék beszélni, a pénzügyi gondok kapcsán. Létrehoztuk a Faipari Tudományos Alapítványt, melynek az lehetett volna a feladata, célja, hogy a FAIPAR című szaklap kiadását és az egyesület pénzügyi problémáinak megoldását segítse.

Az Alapítvány az egyesülettől teljesen függetlenül tevékenykedik. Rendezvényeiről nem tudom ki, hol és mikor értesül, mert a FAIPAR néhány számát kivéve, rendezvényeiről nem tudunk.

A tagoktól visszajövő jelzés és felháborodás jogos, mert teljesen azt csinálja az Alapítvány, mint több évvel ezelőtt a gyakorlat volt, hogy azok vesznek részt a rendezvényeinken, autóbusszos túrákon, akik valamilyen szempontból ki vannak vá-

lasztva. Úgy gondolom, hogy az Alapítvány azért lett létrehozva, hogy a FATE tevékenységét segítse és nem pedig arra, amely az egyesületnek nem hoz hasznot.

Korábbi években már észrevételeztem, hogy helytelen, ha közgyűléseinken alapszabálymódosítást kezdeményezünk és felsoroljuk, hogy mely pontok, bekezdések változnak. Az itt jelenlévőktől, ha megkérdezném, nagyon kevés ember tudná megmondani, hogy miről szavazott. Úgy gondolom, hogy az új vezetőségnek, ha alapszabálymódosítást kezdeményez, a javasolt módosítást írásban ki kellene adnia, hogy lehessen tudni, miről is van szó. Korábban ez néha megtörtént, de egy idő óta a módosítást csak találmokra történik. Köszönöm figyelmüket.

Hozzászólásokra adott válaszok

Desewffy Imre, a Faipari Tudományos Alapítvány kuratóriumának elnöke. – Én nem szándékoztam az Alapítványról szólni, mert úgy éreztem, hogy már sokat beszéltünk róla, elmentésben Rosner kollégával.

Rövidesen csak annyit szeretnék mondani, hogy a balatonfüredi rendezvényen Rosner kolléga is részt vett, ahol szoltunk az Alapítvány működéséről, munkájáról. A FAIPAR 1993. 5. számában a megalapítás óta eltelt időszakról beszámolót adtunk közre. A FAIPAR 1993. 11. száma teljes egészében alapítványi szám volt. Némi pénzügyi támogatást is nyújtottunk ehhez a számhoz.

A közelmúltban közgyűlést tartottunk, ahová az Alapítvány támogatóit is meghívtuk. Beszámoltunk eddigi tevékenységünkről. A közgyűlésről – teljeskörű részvételt biztosítva – a

FAIPAR-ban hirdetését tettünk közzé.

Nem akarom a közgyűlés türelmét igénybe venni, de természetesen mindenkinek rendelkezésére állunk további információval.

Lele Dezső, főtitkár – Köszönöm az észrevételeket, hozzászólásokat. Én abban reménykedtem, hogy több érdemi hozzászólás is lesz az egyesület jövőjével kapcsolatban.

Gitay Antal úr felvetette, hogy a DEFAG helyett három kft. alakult és a decemberi lapban ezt nem közöltük helyesen.

Meg kell mondanom, hogy Szeged az a hely, ahol a jogi tagdíjak beszédésének lehetőségét a kezükbe adtuk. Hozzánk a megállapított jogi tagdíj 50%-át utalják át egy összegben.

A megváltozott gazdasági egységek nevét, címét, vezetőit ismertetni fogjuk a jövőben, de ehhez információt is kell kapnunk. Nyilvántartásunkat az elhangzottaknak megfelelően javítani fogjuk és elnézést kérünk.

Laskay Lajos barátunk észrevételeit köszönjük, különösen az emberi tényezők vonatkozásában. Mi is szeretnénk ezt a lépést megtenni a szakképzés, oktatás, továbbképzés területén. Jóleső érzés volt hallani az egyesülettel kapcsolatos pozitív gondolatait.

Rosner Ervin által elmondottakkal csak részben tudok egyetérteni. Bizonyos fokig igaz van a múlttal kapcsolatban, hogy a vezetőség az állami vezetők közül került ki, de azóta négy év telt el. Mindenkit nagy szeretettel várunk az egyesületbe, minden megkülönböztetés nélkül.

Hogy mit nyújt a FATE a fiataloknak? – ez jó gondolat. Az új vezetőségnek ezzel kellene foglalkozni, az iskolákban tudato-

sítani, hogy van egy Faipari Tudományos Egyesület. Tevékenységünknek nagyobb nyilvánosságot kell adni.

A LIGNO-NOVUM-mal kapcsolatban – ha mi csinálnánk a kiállítást, akkor az a nyereség, amit most a Program Kft. tesz el, ez itt csapódna le. Nem kell elfelejteni, hogy ezt nem lehet megcsinálni két alkalmazottal. Társadalmi munkában nem lehet kiállítást szervezni. Ehhez profi kiállításszervezőkre van szükség. Az első évben 30 eFt, a második évben 100 eFt, és a harmadik évben 300 eFt visszatérítést kaptunk a szakmai segítségért. Az, hogy Sopronban LIGNO-NOVUM kiállítás van, az egyesületnek tudható be. A megvalósítást a Program Kft. kiválóan végzi. Ennek ellenére tárgyalásokat lehetne velük folytatni.

Az Alapítványt illetően – tudni kell, hogy vannak jogszabályok. Az Alapítványt a Faipari Tudományos Egyesület hozta létre. Az alapítót az Alapítvány közvetlenül nem támogathatja.

Az Alapszabály-módosítással kapcsolatban – a lényeges módosításokról és azok közgyűlési elfogadásáról a FAIPAR néhány korábbi számában tájékoztatást adtunk. Meg kell mondani, hogy mi nem is gondoltuk, amikor a Titkári Tanács megszavazta, hogy 5 fő után küldjenek egy küldöttet a szervezetek, hogy Alapszabály-ellenes lépést tettünk. Kormos Ernő nagyon precízen megállapította, hogy Alapszabály-ellenes a küldöttek létszámának megállapítása, tehát ezt módosítani kell. Ezért terjesztettük ezt a módosítást sürgősséggel a közgyűlés elé.

Dr. Molnár Sándor elnöki összefoglalója

Egészen röviden szeretnék most szólni. Azt hiszem, hogy a

jövővel kapcsolatban most azért nem szólatok, mert a jövő formálása már az új vezetőségnek a feladata lesz és meg kell várni, hogy az elképzeléseiket előadják és azt megvitasuk.

Dr. Molnár Sándor elnök a régi vezetőség zárszavait mondja

Annyit szeretnék reagálni mégis az elhangzottakra, hogy Rosner Ervin nagyon jó helyen kopogtatott akkor, amikor azt mondta, hogy bizonyos konkrét előnyöket kell adni tagjainknak. Nézzétek meg az Asztalosipari Szövetség lapját, ott leírják, mondjuk, hogy 50 helyen lehet a Szövetség tagjainak olcsóbban vásárolni.

Nem biztos, hogy nekünk ezt kell csinálni. De a konkrét előnyöket, hogy érezzék tagjaink, meg kell fogalmazni. Rossz példa talán, amit említettem, de tagjainknak személyre szólóan kell megfogalmazni, hogy ennek az egyesületnek milyen előnyei vannak. Mi szeretnénk volna egy közös hagyományon, barátságosan, szakmai szereteten alapuló egyesületet, ez talán a helyi egyetemi indítatásunkból is adódik. Ez nem teljesen sikerült. Azt kell mondanom, hogy személyi, gazdasági, jogi szempontból működőképes egyesületet hagyunk hátra. Még egyszer szeretném megköszönni a jelenlévőknek, vezető társaimnak az együttműködést. Külön és sok szeretettel köszönöm dr. Fáy Mihály ba-

rátunknak, a Szenior Klub elnökének azt a több évtizedes munkát, amit az egyesület különböző szintű vezetőségében végzett. Nagyon sajnáljuk Miska bátyám, hogy ezt az elnökséget nem vállalod tovább, de megértjük és nagyon jó egészséget kívánunk további életedben és gyere továbbra is hozzánk a FATE-ba.

Mindenkinek megköszönöm a támogató együttműködést és kérem a közgyűlést, hogy fogadja el a vezetőség felmentését.

A közgyűlés a négy évről szóló főtitkári beszámolót, az Ellenőrző Bizottság 1993. évi tájékoztatóját egy tartózkodással elfogadta és megadta felmentését az 1990-94-es évek választott vezetőinek.

(Emlékeztetőül a vezetőség névsora: Dr. Molnár Sándor elnök, Kormos Ernő alelnök, Lele Dezsó főtitkár, Kozma Péterné, dr. Szabó Miklós, dr. Tóth Sándor és egy évig Kun István főtitkárhelyettesek, Pásztor Péter Ellenőrző Bizottság elnöke.)

Az elmúlt időszak értékelése után került sor a vezetőségválasztás első szakaszára, amikor is a feladat az elnök megválasztása. (Második szakaszban került sor a többi vezetőségi tag megválasztására.)

Dr. Szabadhegyi Győző

A Jelölő Bizottság tagja ismerteti a bizottság javaslatát. Elmondja, hogy az elnök és a többi vezetőségi tag személyére több javaslat is érkezett az itt ismertetésre kerülőkön kívül, de amikor felkeresték a jelöltet, közölte, hogy nem tudja vállalni. Így csak azok kerülnek ismertetésre, akik megválasztásuk esetén vállalni tudják a társadalmi megbízatást.

Elnöknek két személyt javasolnak:

Frank Lászlót és dr. Szabó Miklóst.

Megkérdezi a közgyűlést, van-e még jelöltjük. Nem volt, így a választási listára ez a két név került fel. Az elnökre 108 fő küldött szavazatot. Eredmény: 75 szavazattal a FATE új elnöke: **FRANK LÁSZLÓ**.

A választás szünetében Kormos Ernő a Balaton Bútorgyár Rt. vezérigazgatója adott tájékoztatót a **faipari ágazat helyzetéről**. (Az anyag ismertetése lapunk második részében található.)

Dr. Szabadhegyi Győző előterjeszti az új vezetőségre vonatkozó jelölőlistát

Az elnök megválasztása után dr. Szabadhegyi Győző ismertette a bizottság javaslatát a többi vezetőségi tagra. Ezek a következők:

Budapesti alelnöknek

jelölve:

Horváth Tibor
Dr. Szabó Miklós
Dr. Tóth Sándor

Nyugati régió alelnöknek

jelölve:

dr. Alpár Tibor

Keleti régió alelnöknek

jelölve:

Dr. Kelemen Miklós
Dr. Nagy Béla Géza

Ellenőrző Bizottságba

jelölve:

Pásztor Péter (elnök)
Pohlne Herpay Zsuzsa (tag)
Bene Antal (tag)

Szerkesztő Bizottság vezetőjének:

Lele Dezső
Dr. Molnár Sándor

A közgyűlés további jelöltekre nem tett javaslatot, így ezek a nevek kerültek fel a választási listára.

A budapesti alelnök személyére az első forduló nem hozott eredményt (senki nem kapta meg az 50% + 1 szavazatot), ekkor dr. Szabó Miklós vissza-

lépett, és a következő forduló itt is eredményes lett.

A FATE új vezetősége 1994. február 8-tól:

Elnök: FRANK LÁSZLÓ, faipari mérnök, a Szegei Bútoripari Kft. ügyvezető igazgatója, a Csongrád megyei FATE-csoport elnöke, a Csongrád megyei MTESZ alelnöke

Budapesti alelnök

HORVÁTH TIBOR, faipari mérnök, közgazdász, a Lágymányosi Bútoripari Rt. elnök-vezérigazgatója

Nyugati régió alelnöke:

Dr. ALPÁR TIBOR, faipari mérnök, mérnökiroda vezetője

Keleti régió alelnöke:

Dr. NAGY BÉLA GÉZA,
faipari mérnök a Szolnoki Bútoripari Rt. vezérigazgatója

Ellenőrző Bizottság elnöke:

PÁSZTOR PÉTER,
faipari mérnök, mérnök közgazdász

Tagjai:

POHLNÉ HERPAY ZSUZSA, faipari mérnök
BENE ANTAL, faipari mérnök, gazdasági mérnök

Szerkesztő Bizottság vezetője:

Dr. MOLNÁR SÁNDOR, faipari mérnök, tanszékvezető egyetemi docens

Befejezésül Kormos Ernő megköszönte a közgyűlés résztvevőinek türelmét és eredményes munkáját, majd felkérte Frank Lászlót, a FATE újonnan megválasztott elnökét a zárszó elmondására.

Tisztelt Közgyűlés! Kedves Barátaim!

Már magát a jelölést is nagy megtiszteltetésnek vettem, és, az, hogy a közgyűlés megerősített ebben, arra készítem, hogy megköszönjem mindannyiuk bizalmát. Tudom, hogy ez a bizalom elvárásokat takar és ezeket az elvárásokat úgy én, mint azok a kollégáim, akik ma megválasztásra kerültek, szeretnénk meghálálni és a feladatoknak megfelelni. Tudjuk azt, hogy nincs könnyű helyzetben az ország, azon belül a faiparunk sem, de azt hiszem, hogy a vezetőknek mindenkor az a feladata, hogy megtalálják azokat az utakat, amelyek az előrehaladásunkat segítik. Nagyon

örülök annak, hogy itt a mai közgyűlésen a számtalan probléma mellett rávilágítottak többen is a humán kérdésekre, az egyének problémájára. Az az érzésem, hogy a jelen körülményeink között a három szóból a Faipari Tudományos Egyesületből az egyesület szóra kelle-ne egy kicsit nagyobb súlyt fektetni.

Eszembe jut most az, amit Götl Mihály barátom mondott a mi választásunkon „Gyerekek, mi kinn az életben egymás konkurensei vagyunk. Amikor ide jövünk be a FATE-ba, jól elbeszélgetünk, esetleg el is iszogattunk, és amikor hazamegyünk, jóval toleránsabbnak érezzük egymással szemben magunkat.”

Erre a toleranciára nekünk ma nagy szükségünk van. Másik dolog, az ami eszembe jut, hogy az emberek génjeiben benne van a hovatartozás vágya. Azt hiszem, nekünk kell annyi szakmai önbecsülésünknek lenni, hogy ezt az egyesületet a szó igazi értelmében egyesületté kovácsoljuk, ahova öröm eljönni, ahol öröm együtt lenni, hiszen a szakmánk összetart. Ha mi összejövünk, ak-

kor általában a szakmánkról beszélünk már a tízedik mondatban, tehát amikor összejövünk, a szakmát építjük.

A gazdasági rendszerváltásnak egyik szomorú velejárója volt, hogy sok kollégánk pályaelhagyásra, pályamódosításra kényszerült és munka nélkül is vannak. Úgy gondolom, hogy ez az egyesület azt föl kell hogy vállalja – bár munkát nem biztos, hogy tudunk ajánlani –, adjunk lehetőséget számukra, hogy továbbra is benne maradjanak a szakma vérkeringésébe, és ha jobbra fordul a sorsuk, könnyebb legyen számukra a visszazárkózás és találjuk meg a kezüket és érezzék a segítő szándékot.

Nagyon örülök annak is – és erre oda kell figyelniük –, hogy szeniorjaink itt ülnek közöttünk. Ez nem véletlen. Őket is ehhez az egyesülethez köti egy élet munkája és a szakma szeretete. Azt hiszem, hogy ennek az egyesületnek továbbra is kereteket kell biztosítani arra, hogy itt együtt legyenek velünk.

Nyilvánvaló, hogy nem kerülhető meg a fiatalok kérdése sem. Úgy gondolom, hogy az egyesületnek rendkívül fontos feladata kell legyen a továbbiakban az, hogy bizonyos igényeket gerjessen, aminek viszont meg is kell felelni. Ez számomra azt jelenti, hogy az egyesületi munka fellendítését lent kell kezdeni a területi egységeknél. A területi egységeknek a szakmai összetétele, úgy az elsődleges faipar, mint a bútortipar vonatkozásában, de az érdeklődés vonatkozásában is rendkívül heterogén. Csak azok a kollégáink tudnak igazán jó munkát végezni, akik a területen ezeket a problémákat értő fülekkel meghallják és megpróbálnak reagálni rá. Az egyesületnek országos szinten inkább összehangoló szerepe

Frank László a FATE új elnöke köszönetét és elképzeléseit ismerteti a közgyűlés résztvevőivel

kell legyen. Más kérdés az, hogy miből? Tudom, hogy ez rendkívül nagy probléma, de azt is tudom, hogy a vállalatokban mindig van annyi szakmához való kötődés, hogy támogatni fogják ezt az egyesületet. nagyon reális elvárás az – ezt Csongrád megyében is tapasztalom –, hogy a vállalatok lásák, a pénz hova kerül, és igazán azokat a célokat szolgálja-e, amire szánták. Úgy gondolom, hogy ezt a módszert célszerű országosan is tovább vinni.

Nagyon fontos a taglétszám kérdése. Nem vagyok az erősza-
kos tagtoborzás híve, de azért

az egyesület a tagokért van. Ha nincsenek tagok, akkor fölösleges az egyesület is. Az egyéni tagoknál sincs kötődés a befizetett tagdíjhoz. Az is bemegy a központi kasszába és valamire fordítják. El tudom képzelni – persze ezt nem egyedül kell eldöntennem –, hogy az egyéni tagdíjak egy részét visszaáramoltatnánk a szervezetekhez, és ezáltal egy kicsit a tagtoborzást is lehetne serkenteni. Lehetne mondani, hogy minél több tag van, annál nagyobb a bevétel, nagyobb összeg maradhat a szervezetnél, amit megfelelő célra elkölthetnek. Nyilvánvaló,

hogy ezek csak azok a gondolatok, amik itt az eszembe jutottak, de a kollektív bölcsesség elve kell hogy érvényesüljön. A legjobb megoldást kell megtalálnunk a közös érdek szempontjából.

Ez csak úgy fog sikerülni, ha ebben Önök is partnerek lesznek, hiszen hadsereg nélküli vezérkar sosem nyert csatát.

Végezetül mindannyiunk nevében mondhatom, hogy megköszönjük a bizalmat. Mindannyiunktól jó egészséget és további eredményes munkát kívánok.

FAO-rendezvény Budapesten

1994. május 25. és 27. között
Budapesten tartja tanácskozását
a FAO Cellulóz- és Papíripari Szakértői Bizottság

Az ülés napirendjén szerepel:

- beszámoló a FAO erdészettel és fafeldolgozással kapcsolatban e térségben kifejtett tevékenységéről,
- cseh, lengyel, orosz és magyar szakértők beszámolója országuk gazdasági helyzetéről, a cellulóz- és papíripari szerkezetéről, alapanyag-ellátottságáról, kereskedelemről, infrastruktúráról,
- a térség pénzügyi struktúrájának bemutatása, finanszírozási problémák,
- papíripari vállalatok és pénzintézetek befektetési tapasztalatai,
- kereskedelmi kapcsolatok és marketing, különös tekintettel a kelet-nyugati aspektusokra, EU, illetve magyar szempontból,
- piacfejlődés, a kereskedelem alakulása, a kapacitások áttekintése.

A plenáris ülés mellett vitafórumokon nyílik mód a résztvevők számára – akik a világ vezető szakmai és pénzügyi személyiségei lesznek – kötetlen eszmecsere folytatására.

Dr. Ny. J.

A Faipari Tudományos Egyesület ALAPSZABÁLYA

I.

Általános rendelkezések

- 1.1. Az egyesület neve: Faipari Tudományos Egyesület.
Rövidítése: FATE.
Angolul: Scientific Association for Woodworking Industry.
Franciául: Société Scientifique de l'Industrie du Bois.
Németül: Wissenschaftlicher Verein für Holzindustrie.
- 1.2. Az egyesület székhelye: Budapest.
Postacíme:
- 1.3. Az egyesület működési területe: Magyar Köztársaság.
- 1.4. Az egyesület hivatalos nyelve: magyar.
- 1.5. Az egyesület pecsétje: köriratban „Faipari Tudományos Egyesület”.
- 1.6. Az egyesület jogi személy.
- 1.7. Az egyesület önkéntes alapon tagja a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének.
- 1.8. Az egyesület alapítási éve: 1950.

II.

Az egyesület célja és feladatai

- 2.1. Az egyesület a falparban tevékenykedő műszaki és gazdasági szakemberek országos hatáskörű – pártoktól független – tudományos és érdekvédelmi szervezete.
Az egyesület célja társadalmi úton elősegíteni a magyar falpar műszaki és gazdasági fejlődését, ápolni és erősíteni a szakmai egység érzését és gyakorlatát, bővíteni és emelni az egyesületi tagok ismereteit, formálni a falpari szakmai közvéleményt, gondoskodni a tagok közös érdekeinek képviseletéről.
- 2.2. Az egyesület tevékenységét különösen a következő területeken fejti ki:
 - a falpar fejlesztésére irányuló munkák támogatása;
 - a falpari oktatás és továbbképzés fejlesztésében és korszerűsítésében való közreműködés;
 - a falpari szaksajtó és könyvkiadás fejlesztése;
 - a szakirodalmi és tudományos tájékoztatás elősegítése;
 - szakmai konferenciák, kongresszusok, kiállítások, előadások, tanulmányutak és egyéb szakmai rendezvények szervezése;
 - pályadíjak alapítása;
 - a falpar, valamint az egyesület történelmi emlékeinek megőrzése, nemes hagyományainak ápolása;
 - a falpar területén dolgozók szakmaszeretetének, hivatástudatának és a szakmai összetartozás gondolatának erősítése, a szakmai etika betartásának elősegítése;
 - vállalkozási tevékenység folytatása, elsősorban közvetlen szakmai területen;

- a tagság szakmai érdekképviseletének el látása;
 - kapcsolatok létesítése és fenntartása állami és önkormányzati szervekkel, valamint a hazai gazdasági, társadalmi és tudományos társszervezetekkel, továbbá külföldi falpari intézményekkel és egyesületekkel;
 - gondoskodás a ktemelkedő műszaki és tudományos, illetve egyesületi munkát végző tagok elismeréséről és elismertetéséről;
 - részvétel a tehetségkutatás, -pártolás és támogatás feladataiban.
- 2.3. Az egyesület céljait a tagság a területi szervezetekben, a szakosztályokban és a választott szervezetek munkájával valósítja meg.

III.

Az egyesület tagjai

- 3.1. Az egyesületi tagság az önkéntesség elvén alapszik.
- 3.2. Az egyesület tagjai lehetnek: magánszemélyek, jogi személyek, örökös tagok.
- 3.3. Az egyesületnek az a magánszemély lehet tagja, aki
 - 16. életévét betöltötte, és valamely szakirányú képzésben részesül(t),
 - az egyesület alapszabályát magára nézve kötelezőnek elismeri, és
 - rendszeresen eleget tesz tagdíjfizetési kötelezettségének.
- 3.4. Az egyesületnek az a jogi személy lehet tagja, amely
 - az egyesület alapszabályát és céljait elfogadja, és
 - rendszeresen eleget tesz tagdíjfizetési kötelezettségének.
- 3.5. Magánszemély tagságának elfogadásáról az egyesület valamely területi szervezete, illetve az egyesület titkársága jogosult dönteni. Jogi személy tagként való elfogadása, illetve nyilvántartása az egyesület titkársága, illetve a választott tisztségviselők döntése alapján történik.
- 3.6. Az egyesület örökös tagjává a közgyűlés azt választhatja meg, aki az egyesületnek alapítója vagy legalább 25 éve tagja, és munkáját különleges szakértelemmel vagy elismertséggel végezte.
Az örökös tag szavazati joggal vesz részt a közgyűlésen. Örökös tagnak évente maximum 3 fő választható meg.
- 3.7. Az egyesületi tagság megszűnik
 - a magánszemély tag halálával,
 - a jogi személy tag jogutód nélküli megszűnésével,
 - kilépéssel, a kilépést követő hónap első napjával,
 - kizárással, ha a tag magatartásával az egyesület alapszabályát megsérti,
 - törléssel, ha a tag 6 hónapon keresztül

önhibájából – felszólítás ellenére – nem teljesíti tagdíjfizetési kötelezettségét.

IV.

A tagok jogai és kötelességei

- 4.1. Az egyesületi tagok jogai:
- részvétel az egyesület tevékenységében,
 - részvétel a közgyűlésen és egyéb nyilvános rendezvényen,
 - szavazati jog 18 éves kortól,
 - választás és választhatóság joga (egyesületi tisztségre csak nagykorú magánszemély tag választható),
 - javaslattétel joga,
 - tájékozódás joga,
 - iratbetekintési jog.
- A jogi személy tagok tagsági jogait képviselők útján gyakorolják.
- 4.2. Az egyesületi tagok kötelezettségei:
- az alapszabály és a választott szervek határozatainak betartása,
 - a tagsági díj befizetése,
 - az egyesület munkájában való részvétel,
 - az egyesület tekintélye és belső fegyelme feletti örökös,
 - a szakmai hivatástudat és az összetartozás szellemének ápolása,
 - az egyesület szellemi és anyagi gyarapítása, közreműködés a tagsági kör bővítésében.
- 4.3. A magánszemély tagok tagsági díját, illetve a jogi személy tagok által fizetendő tagsági díj mértékének irányelveit a közgyűlés állapítja meg.
- Tagsági díjat évente kell fizetni.
- A tanulók és a nyugdíjasok csak a tagsági díj 50 százalékát tartoznak fizetni.
- Az örökös tag tagdíjbefizetésre nem köteles.

V.

Az egyesület szervei és tisztségviselői

- 5.1. Az egyesület testületi szervei:
- a közgyűlés,
 - az elnökök tanácsa (elnökség),
 - az ellenőrzőbizottság,
 - a területi szervezetek,
 - a szakosztályok, szakcsoportok,
 - a szakbizottságok.
- 5.2. Az egyesület tisztségviselői:
- az elnök,
 - az elnökhelyettesek,
 - ellenőrzőbizottság elnöke.
- 5.3. Az egyesület testületi szervei és tisztségviselői tevékenységének segítése, valamint a működés feltételeinek biztosítása a hivatali szervezetenként működő titkárság feladata.
- 5.4. Közgyűlés
- 5.4.1. Az egyesület legfőbb szerve a közgyűlés, amely évente ül össze. Tisztújító közgyűlést négyévenként kell tartani. A küldötteket az egyesület területi szervei választják az összes taglétszámtól függően, az alábbi módon:
- ha az összes taglétszám 1000 főnél kevesebb, 5 fő után 1 küldöttet,
 - 1000 fő felett 10 fő után 1 küldöttet.
- Az egyéni tagok küldöttait a lakóhely szerinti

területi szervezet javaslata alapján a vezetőség választja meg nyílt szavazással.

- Ha a tagok egyharmada – a cél megjelölésével – kéri, rendkívüli közgyűlést kell tartani.
- 5.4.2. A közgyűlést legalább 30 nappal megelőzően, rendkívüli közgyűlést pedig a kérelem benyújtásától számított 15 napon belül az elnök hívja össze. Az örökös tagok személyre szóló meghívót kapnak. Az évi rendes közgyűlésről az egyesület lapjában is – a napirendről való tájékoztatással együtt – közleményt kell megjelentetni, ami az összes taglétszámot is tartalmazza.
- 5.4.3. A közgyűlés határozatképes, ha azon a küldöttek több mint 50 százaléka részt vesz. Ha a közgyűlést határozatképtelenség miatt kell elnapolni, a közgyűlés felfüggeszhető, és 30 perc múlva változatlan napirenddel újra összehívható. Ellenkező esetben legkésőbb 30 napon belül új közgyűlést kell összehívni. A megismételt közgyűlés – az eredeti meghívóban szereplő napirendi pontok tekintetében – határozatképes, ha legalább a küldöttek 25 százaléka megjelenik.
- Az időközi közgyűlés határozatképességét a megjelent tagok száma alapján kell meghatározni. Az időközi közgyűlés döntési jogkörét a szervezeti, működési szabályzat tartalmazza.
- 5.4.4. A közgyűlésről jegyzőkönyvet kell vezetni. A jegyzőkönyvet az elnök (levezetőelnök), a jegyzőkönyvvezető és a küldöttek közül megválasztott két hitelesítő írja alá.
- 5.4.5. A közgyűlés hatásköre:
- a) Az egyesület tisztségviselőinek, valamint ellenőrző bizottságának a megválasztása, illetve visszahívása.
 - b) Az alapszabály elfogadása és módosítása.
 - c) Döntés a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségéhez vagy más egyesülethez való csatlakozás, illetve az ezektől való elválás kérdésében.
 - d) Az egyesület feloszlásának vagy más egyesülettel való egyesülésének kimondása.
 - e) A fizetendő tagdíj mértékének és megoszlásának megállapítása.
 - f) Döntés az egyesületi vagyon elidegenítésének kérdésében.
 - g) A költségvetés és a zárszámadás elfogadása.
 - h) Az egyesület tevékenységének átfogó értékelése.
 - i) Az örökös tagok megválasztása.
 - j) Pályadíjak, alapítványok létrehozása.
- 5.4.6. A közgyűlés döntéseit általában egyszerű szótöbbséggel és nyílt szavazással hozza. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.
- 5.4.7. A tisztségviselők és az ellenőrző bizottság megválasztása és visszahívása titkos szavazással történik.
- Titkos szavazásra bármilyen más ügyben is bármely tag tehet javaslatot.
- 5.4.8. A határozatképes közgyűlés küldöttel kétharmadának szavazata szükséges a b), c), d) és f) pontokban foglaltak szerinti döntés meghozatalához.
- 5.5. Az elnökök tanácsa (elnökség)
- 5.5.1. Az elnökök tanácsa tagjai:
- az elnök és helyettesei,
 - a főtákar és az ügyvezető titkár,
 - az ellenőrző bizottság elnöke,

- az egyesület *területi szervezetnek* egy-egy vezető tisztségviselője,
 - a szakbizottságok és szakosztályok vezetői.
- 5.5.2. A tanács üléseit az elnök hívja össze. A tanács évente legalább négyszer ülészik. Legfontosabb feladata az egyesület szervei tevékenységének összehangolása és *segítése*, a közgyűlés előkészítése, határozatainak végrehajtása és döntés mindazon ügyekben, amelyek nem tartoznak a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe (például a FATE szervezeti és működési szabályzatának elfogadása). Az elnökök tanácsa hatáskörébe tartozik a titkárság létszámának és feladatkörének meghatározása. Tevékenységéről évente beszámol a közgyűlésnek.
- 5.5.3. A tanács ülései közötti időszakban a FATE operatív tevékenységét a vezetőség irányítja, aminek tagjai - a területi szervezetek vezetőit kivéve - azonosak az 5.5.1-ben felsoroltakkal.
- 5.6. Ellenőrző bizottság
Feladata az egyesület törvényes és alapszabályszerű működésének ellenőrzése. Három tagból áll, akiket a közgyűlés választ meg saját tagjai sorából, titkos szavazással négyévi időtartamra. A bizottság jogosult az egyesület pénz- és ügykezelését bármikor - de legalább félévenként - megvizsgálni, és tevékenységéről évente beszámol a közgyűlésnek.
- 5.7. Területi szervezetek
A *területi szervezetek* az egyesület központi szerveinek koordinációja mellett saját választott tisztségviselők vezetésével területi vagy üzemi szinten működnek. A *területi szervezetek* tevékenysége általában több falpari szakágazatra terjed ki, az üzemi csoport tevékenysége pedig az üzemet jellemző szakágazatra. A *területi szervezetek* megfelelő igény esetén szakosztályokat vagy szakcsoportokat hozhatnak létre. *Területi szervezet* alakulását a tagság és az egyesület vezetői egyaránt kezdeményezhetik. A szervezet a rendelkezésére bocsátott anyagi eszközökkel önállóan gazdálkodik.
- 5.8. Szaksztyályok, szakcsoportok
Az egyesületen belül a felfeldolgozóipar egyes szakágazatai sajátos problémái iránt érdeklődő tagok szakosztályokat alakíthatnak. A szakosztályok munkáját titkár irányítja, akit a tagság választ meg, és tisztségét a következő vezetőségválasztó közgyűlésig tölti be.
- 5.9. Szakbizottságok
A közgyűlés vagy az elnökök tanácsa bármely ügycsoportra nézve állandó vagy ideiglenes bizottságokat hozhat létre.
- 5.10. Elnök
Az egyesület elnöke az a magánszemély tag lehet, aki az egyesületnek legalább 4 éve tagja. Az elnököt 4 évre a közgyűlés választja meg titkos szavazással. Ugyanaz a személy legfeljebb egymást követő két cikluson keresztül lehet az egyesület elnöke. Az elnök egy személyben képviseli az egyesületet. Akadályoztatása esetén nevében az általa megbízott elnökhelyettes jogosult eljárni. Összehívja és vezeti a közgyűlést, és gondos-

odik határozatainak végrehajtásáról. Ellátja az egyesület általános vezetését. Felelős az egyesület törvényes és alapszabályszerű működéséért, a tagság, a választott szervek és tisztségviselők mozgósításáért az egyesületi célok megvalósítása érdekében. Gyakorolja a munkáltatói jogokat.

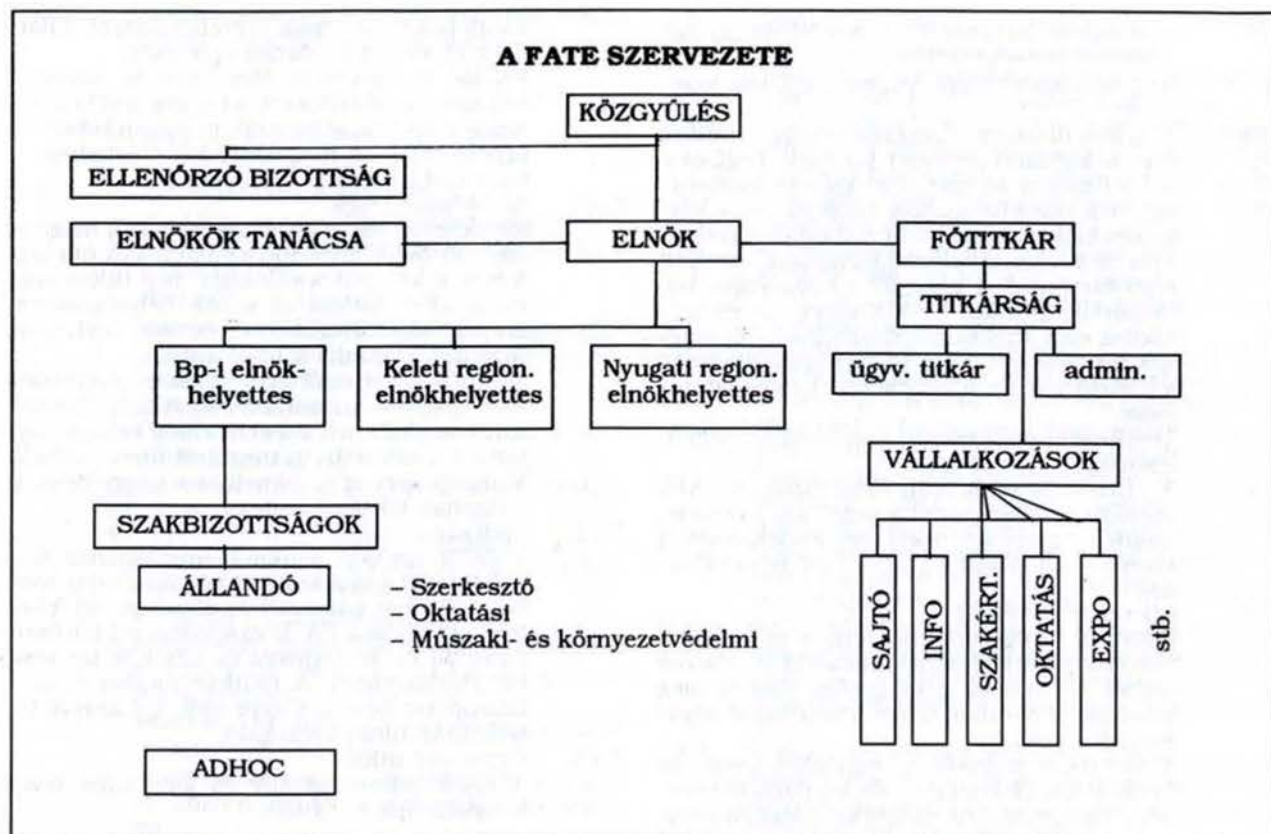
- 5.11. Elnökhelyettesek
Elnökhelyettes az egyesületnek az a magánszemély tagja lehet, aki legalább 4 év óta tag. 4 évre a közgyűlés választja meg titkos szavazással. Feladata az elnök helyettesítése, annak akadályoztatása esetén, valamint részvétel a munka irányításában. Az elnökhelyettesek szakmai és területi munkamegosztásban működnek. A helyettesítés során az elnökhelyettes az elnök valamennyi joga és kötelezettsége megilleti, illetve terheli. Munkájukért az elnöknek és a közgyűlésnek tartoznak felelősséggel.
- 5.12. Főtítkár
A FATE operatív szakmai munkájának irányítója. Ezt a munkakörét pályázat útján tölti be. A főtítkár pályázati és alkalmazási feltételeit az elnök a FATE vezetőségével közösen dolgozza ki, és terjeszti az elnökök tanácsa elé jóváhagyásra. A főtítkár megbízatása a tisztújítást követő 4 évre szól, így annak letele után újra pályázható.
- 5.13. Ügyvezető titkár
A FATE adminisztratív és gazdasági tevékenységének irányítója.

VI.

Az egyesület vagyona

- 6.1. Az egyesületi vagyon forrásai:
- a tagsági díjak és adományok,
- az állami költségvetésből az egyesület részére nyújtott támogatás,
- az egyesület kladványainak jövedelmei (árbevétel, hirdetési díjak stb.),
- az egyesületi rendezvények és vállalkozások esetenkénti bevételei,
- egyéb bevételek.
- 6.2. Az egyesületi vagyont és pénzkészleteket a számviteli és pénzügyi előírások szerint, a jó gazda gondosságával kell kezelni. Ezek betartásáért a főtítkár felelős.
- 6.3. Az egyesületi vagyon fel nem osztható, és el nem ajándékozható. Vagyontárgyak elidegenítéséhez a közgyűlés hozzájárulása szükséges.
- 6.4. Az egyesület pénzeszközeivel éves költségvetés keretében gazdálkodik. A költségvetés tervezetének elkészítéséért a főtítkár a felelős, aki azt az elnökök tanácsával egyetértésben terjeszti a közgyűlés elé, amely dönt annak elfogadásáról. Az elszámolás, a számviteli rend betartása a titkárság feladata. Az elszámolás helyességét az ellenőrző bizottság vizsgálja.
- 6.5. A tagsági díjnak a *területi szervezetek* és a központ közötti megoszlását az éves rendes közgyűlés határozza meg.
- 6.6. Az egyesület jogosult önálló vállalkozást folytatni, illetve valamely gazdasági vállalkozásban (társaságban) részt venni. A vállalkozással kapcsolatos kérdéseket külön belső szabályzat rendezi.

A FATE SZERVEZETE

VII.

Az egyesület kiadványai

- 7.1. Az egyesület céljai elérésének előmozdítására szaklapot adhat ki.
- 7.2. Az egyesületi kiadványok szerkesztésére az elnökök tanácsa ad megbízást a főtítkár javaslatára alapján.
- 7.3. Az egyesületi lapnak elsősorban az egyesületi célokat és az egyesület fejlesztését kell szolgálnia.

VIII.

Az egyesület megszűnése

- 8.1. Az egyesület mindaddig fennáll, amíg önkéntes feloszlását, illetve más egyesületbe való beolvadását nem határozza el, illetve a bíróság fel nem oszlatja.
- 8.2. A feloszlást és az egyesületet csak határozatképes közgyűlés kétharmados többsége mondhatja ki, ezekben az esetekben a vagyon hovatartozásáról is a közgyűlés dönt.

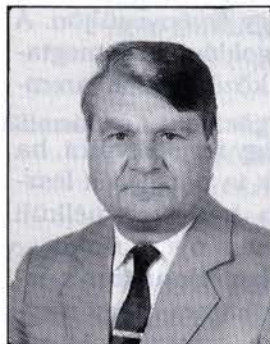
- 8.3. A feloszlás adminisztratív lebonyolítása és a vagyonátadás a feloszláskor hivatalban levő tisztségviselők kötelessége.
- 8.4. Az egyesület megszűnik, ha tagjainak létszáma egy éven át folyamatosan nem éri el a törvényben meghatározott minimumot.

IX.

Hatályba léptető és zárórendelkezések

- 9.1. Az egyesület tevékenységére az alapszabály által nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv 57-59. §-ai, illetve az 1989. évi II. törvény rendelkezései vonatkoznak.
- 9.2. A Falpari Tudományos Egyesületet a Fővárosi Bíróság 1989. évben 402. szám alatt bejegyezte.
- 9.3. A jelen alapszabályt az egyesület 1994. február 8-án tartott XIII. tisztújító közgyűlése fogadta el. Az alapszabály az elfogadással lép hatályba, s ezzel egyidejűleg az 1990. 06. 20-án elfogadott, és 1993. 09. 03-án módosított alapszabály hatályát veszti. Budapest, 1994. február 8.

Kitüntetések

Kormos Ernő

1962-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen szerzett faipari mérnöki diplomát. Már a pályakezdés is Veszprémhez kötötte, ugyanis a VIDEOTON ösztöndíjasaként a VIDEOTON Rádió és Televízió Kávyárában kezdett el dolgozni.

1963-ban főmérnöki beosztást kapott, és ebben a beosztásban dolgozott 4 évig.

1968-ban került a Balaton Bútorgyár jogelődjéhez főmérnöként, majd 1975-től a Balaton Bútorgyár igazgatója, 1993-tól pedig a Balaton Bútorgyár Rt. elnök-vezérigazgatója. Szakterülete elsősorban a gyártásfejlesztés és termékszervezés. E téren fejtett ki eredményes működést oly módon, hogy a Balaton Bútorgyár jelentős technológiai korszerűsítésen esett át az elmúlt

másfél évtizedben, és az ágazat egyik legeredményesebb vállalata volt.

Tevékenyen részt vett a szakmai közösségi életben, 1979–1984-ig a Bútoripari Egyesülés elnökeként is működött. Kiemelkedő tevékenységének elismeréseként Eötvös Lóránd díjban részesült. Folyamatosan kapcsolatot tartott és tart az Erdészeti és Faipari Egyetemmel. PRO UNIVERSIATE SOPRONIENSI kitüntetésben részesült, mellyel az Erdészeti és Faipari Egyetem Tanácsa Kormos Ernő okleveles faipari mérnököt címzetes egyetemi docenst, nagyra becsülve a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem gyakorlati és elméleti oktatásban nyújtott kiemelkedő és rendszeres segítségét, az Egyetem vezető testületében végzett lelkiismeretes munkáját kívánta elismerni.

A Faipari Tudományos Egyesületnek 1959 óta tagja. 1990-ig a Balaton Bútorgyári Csoport elnöke, 1990–1994-ig a FATE alelnöke.

A Faipari Tudományos Egyesület vezetősége, Titkári Tanácsa úgy határozott, hogy a hazai faipar fejlesztésében végzett három évtizedes kimagasló tevékenysége, és a hazai szakmai közéletben vállalt önzetlen munkája alapján a „FAIPAR FEJLESZTÉSÉÉRT” kitüntetésben részesíti. A kitüntetés átadására az egyesület 1994. február 8-án megtartott tisztújító közgyűlésén került sor.

Szívből gratulálunk és kérjük, hogy továbbra is támogassa egyesületünket célkitűzései megvalósításában.

Josef Umdasch díj, 1993

A faipar és az erdőgazdálkodás területein elért kimagasló tudományos eredmények elismerésére alapított nemzetközi kitüntetést 1993. évben

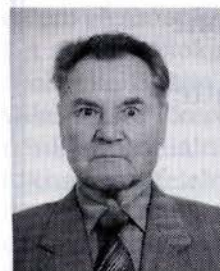
Dr. R. Heneka – Lehmann (Freiburgi Egyetem)

Dr. K. Katzensteiner (Bécsi Földművelésügyi Egyetem)

Dr. S. Molnár (Soproni Egyetem)

kapta az akácfa szöveti, fizikai, mechanikai és technológiai sajátosságainak kutatásában elért nemzetközileg is figyelemmel övezett eredményeiért. A kitüntetést Dr. Molnár Sándornak 1993. december 9-én a Bécsi Földművelésügyi Egyetem ünnepi tanácsülésén nyújtotta át Dr. L. Márcz professzor az Egyetem rektora.

Köszöntő

Szép József 70 éves

1924-ben Gyergyószentmiklóson született.

1937-ben kezdett a faiparban dolgozni, 1943-ban lett asztalossegéd. 1949-től Budapesten dolgozott az állami bútortipar különböző területén osztályvezető, főmérnök, igazgató beosztásokban egészen 1984-ig, nyugdíjazásáig.

Közben a faipari technikumban oklevelet, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki diplomát szerzett.

A Faipari Tudományos Egyesületnek 1951 óta tagja. Hosszú évekig a Bútoripari Szakosztály, valamint az Ipargazdasági Bizottság vezetőségének igen aktív tagja volt. Jelenleg a Szenior Klub munkáját segíti.

Több évtizedes munkásságáért számos állami kitüntetésben részesült. Egyesületi munkáját a Faipar Fejlesztéséért Emlékremmel ismerték el.

Hetvenedik születésnapja alkalmából szívből gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

A bútorgyártás, az épületasztalosipar és a fagazdaság helyzete az elmúlt években történt változásai

Kormos Ernő

1993-ban felerősödtek a magyar gazdaság kedvezőtlen tendenciái. A nemzetgazdaság tovább csökkenő teljesítménye mellett romlani kezdtek a külső pénzügyi egyensúly mutatói is. Drámaian csökkent az export, aminek következményeként súlyos hiány alakult ki a folyó fizetési mérlegben. Növekedett a külföldi és belföldi államadósság, egyre nehezebben kezelhető a költségvetés, illetve az államháztartás növekvő hiánya, megállt az infláció csökkenése.

A gazdaság stabilizációs folyamata megrekedt, és az előrejelzések szerint arra lehet számítani, hogy e kedvezőtlen tendenciák 1994-ben is folytatódhatnak.

Ilyen feltételek mellett mindenkinek, akinek fontos az ország függetlenségének, politikai stabilitásának, a demokráciának a megőrzése, elsőrendű feladata elősegíteni a gazdaság stabilitását, talpraállítást.

A bútorigipari szakágazatban az elmúlt három év a gazdasági folyamatokban jelentős változásokat hozott, melyek alapvetően befolyásolták a szakágazat vállalati gazdálkodásának egészét.

A változások alapvető tényezője a szakágazatban a tulajdonosi szerkezet összetételének megváltozása. A több telephelyes állami nagyvállalatok a társasággá alakulás fázisában jellemzően önálló Kft-vé, illetve Rt-vé alakultak át, illetve a privatizációs folyamat kezdete után – bár viszonylag lassú ütemben – az állami tulajdonrész folyamatosan csökkent és ez a tendencia napjainkban is tovább folytatódik. A piacgazdaságra való áttérés a belföldi piacon igen jelentős térvessztéssel párosult. Több termékcsoporthoz a mennyiségben mért termelés 1989-től közel a felére csökkent (pl. kárpitozott fekvőbútor, szék stb.)

Az export piacok közül a volt szocialista országokba irányuló kivitel közel a felére csökkent, bár ez a volumen csökkenés a termelés egészére nem volt meghatározó jellegű.

A konvertibilis kivitel volt a szakágazat számára az egyetlen kitörési irány, amely ebben az időszakban ellensúlyozni tudta a belföldi volumen csökkenést. Mind a hagyományos európai, mind az újonnan feltárt fejlődő és tengerentúli piacokon igen kedvező dinamikájú (évi 15–30%-

os folyóáron mért) növekedés volt tapasztalható. Ez a növekedés azonban 1992-ben lelassult és 1993. I. félévében pedig stagnálás tapasztalható, amit döntően az európai bútort piacon meglévő jelentős recesszió, túltermelési válság okozta, valamint az exportösztönzés hiánya.

A recesszió időszakát a bútorigipar az ipari átlagtól kissé eltérően élte át. A kezdeti években a termelés csökkenés kisebb mértékű volt az ipari átlagnál, 1991-ben és 1992-ben a termelés visszaesés felgyorsult és az ipari átlagnál nagyobb mértékűvé vált. A bútorigipar alkalmazkodóképessége ugyanis romlott, versenyhátrányba került a beérkező importtal. Az export növelésének ugyanakkor egyre több akadálya lett.

Bemutatom a szakágazati termelés, az export és az import alakulását. Bár az egyes sorok nem azonos tartalommal bírnak – pl. a termelésben nem csak bútortermelés szerepel – a fő tendenciát még jól mutatják.

	1992	Index 1992/1989
Termelés millió Ft	23.000	114
Termelés volumen indexe	81,6	68,6
Bútorimport millió Ft	6.960	390,1
export millió Ft	9.602	179,5

A bútorigipar gazdálkodási helyzetének értékelése

A termelés visszaesése a bútorigipar gazdálkodását is jelentősen befolyásolta. A folyamat kezdeti éveiben – 1991-ig a bútorigipar az ipari átlagnál kedvezőbb helyzetben volt, kisebb mértékű volt a termelés visszaesése, a belföldi fogyasztás visszaesését az export növelésével ellentételezni tudta, kevesebb volt a veszteséges üzemek száma és a veszteség mértéke.

1991-től megváltozott a helyzet, a szakágazat termelés visszaesése meghaladta az ipari átlagot, a veszteséges üzemek száma növekedett, a szakágazat globálisan veszteségesé vált.

A szakágazat 1992-ben is veszteséges maradt, bár a veszteség mértéke közel a felére csökkent.

A szakágazat – ezen belül is a privatizálásra kerülő cégek – saját erejükből nem képesek pótolni a hiányzó eszközöket, elsősorban forgóeszköz feltöltésről van szó, és eredményességükben javulás nem várható. Ez a körülmény is alátámasztja a külső erőforrás bevonását. Mintegy 3–4 milliárd Ft összegű külső forrás bevonására lenne szükség, ebből legalább 2 milliárd Ft összeget a privatizációból befolyó összegekből kellene biztosítani, fejlesztési alapot létesíteni és a szakágazati gazdálkodók rendelkezésére bocsátani.

Műszaki fejlesztésre, beruházásra pénzeszközök nem képződtek, így a piaci igényváltást a korábbi technikának és technológiának adaptálásával kellett végrehajtani. Egyidejűleg a legtöbb vállalatnál a szükséges szinttartást is – ahol ez lehetséges volt – későbbre ütemezték.

A műszaki fejlődés üteme lassult, a gyártmányfejlesztésben és a szervezés terén kiemelkedő eredmények az utóbbi időben csak igen ritkán találhatók, ugyanakkor a kisszervezetek jelentős élmunkatöbblet felhasználásával mindinkább versenyképessé válnak. A korábban lebecsült asztalosipari szakismeret mindinkább felértékelődik, egyidejűleg a szakmai oktatás megszervezése és végrehajtása, a képzett szakemberek alkalmazása a termelés meghatározó tényezőjévé lépett elő.

A termelés fizikai egységekben mért mennyiségének csökkenése, és az értékben kifejezett növekedése közötti feszültség vásárlói keresletre gyakorolt hatása nem ösztönzi a fejlesztési célú beruházásokat. A szinttartás érdekében is csak minimális ráfordítások történnek, így nem csak a gépek és berendezések állaga romlik, de nő a lemaradás a fejlett technika és technológiához való felzárkózás terén.

A privatizáció eddigi tapasztalatai

A bútorigazgatás állami vállalatok a kormány által a privatizációs tevékenységre elfogadott útját és módszereit követik az átalakulás folyamatában.

A bútorigazgatás vállalatok a privatizáláshoz vezető út első szakaszát – az átalakulást – lényegében végrehajtották. Kivételt az Iskolabútorgyár, illetve az IM felügyelete alatt működő Alföldi Bútorgyár és a Budapesti Faipari Vállalat képez. Ennek folyamán Rt-k, Kft-k jogi keretei között működő egységek jöttek létre a korábbi centralizált állami nagyvállalatok helyén.

A kormány a magyar bútorigazgatásához tartozó valamennyi állami vállalat magántu-

lajdonba adását tűzte ki célul. Ez mintegy 8,0 Mrd Ft alapítói vagyoni eladását jelenti, nem számítva azt a jelentős szellemi értéket, amely a szakágazatban dolgozók képességében és szakmai ismeretekben testesül meg. Ugyancsak jelentős értékeket képvisel az a jövedelmező export piac, melyet a vállalatok a fejlett lakáskultúrával és a magas minőségi követelményeket támaztató országokban évtizedek óta birtokolnak.

A szakágazatban folyó privatizálásban a külföldi tőketulajdonból a hazai tőkebefektetések, az MRP, a vezetői kivásárlás egyaránt polgárjogot nyertek.

1. melléklet

Állami alapítású bútorigazgatás vállalatok átalakulásának helyzete

Átalakulás előtti szervezet 1986. év	Új szervezeti forma
--------------------------------------	---------------------

I. Ipari felügyelet

1. Budapesti Bútoripari Vállalat

- BUBIV Holding
- Budapesti Bútoripari Vállalkozások Rt.
- 1993. márciustól
- = BUBIV Bútor-Palota Kft.
- = BUBIV Újpest Bútor Kft.
- = BUBIV Lakberendezési Kft.
- Abaúj Bútoripari Rt.
- BUBIV Probitas Kft.
- „Jász” Bútorgyártó és Forgalmazó Kft.
- Gyulai Bútorgyár és Értékesítő Kft.
- Dietiker Egri Bútorgyár Kft.
- Slumberland Bútoripari Kft.

2. Iskolabútor és Sportszergyár

3. Szék és Kárpitosipari Vállalat

- Szék és Kárpitosipari Vállalat (Holding)
- Klose Mohácsi Bútoripari Rt.
- SZKIV Szék- és Faárugyár Rt.
- SZKIV Glória Bútoripari Rt.
- Hajdúhonyi Hajlítottbútor és Kereskedelmi Rt.
- Tenkes Bútoripari Vállalat
- IMPALA Kft.

4. Tisza Bútoripari Vállalat

- Tisza Bútoripari és kereskedelmi Rt.
- Szolnoki Bútorgyár Kft.

5. Cardó Bútorgyár

- Cardó Bútorgyártó és kereskedelmi Kft.

6. Bútoripari Egyesülés

- Megszűnt jogutód kereskedelmi Kft.

7. Bácska Bútoripari Vállalat

Átszervezés alatt

8. Garzon Bútorgyár

Garzon Bútor Rt.

Átalakulás előtti szervezet 1986. év	Új szervezeti forma
--------------------------------------	---------------------

9. *Agria Bútorgyár*
Agria Bútoripari és kereskedelmi Rt.

10. *Szatmár Bútorgyár*
- Szatmár Bútorgyár Fa
- Szalka Kárpitos Kft.
- Tre Esse Euromobili Bútoripari Rt.

11. *Balaton Bútorgyár*
- Balaton Bútorgyár Rt.

12. *Kantzsa Bútorgyár*
- Kantzsa Bútor Rt.
- Kantzsa Trend Kft.

13. *Zala Bútorgyár*
- Zala Bútorgyár Rt.

II. Idegen tárca (I. M.)

14. *Alföldi Bútorgyár*
Átszervezés előtt

15. *Budapesti Faipart V.*
Átszervezés előtt

III. Tanácsi vállalatok

16. *Ipoly Bútorgyár*
Ipoly Bútorgyár
- Ipoly Bútorgyár Rt. Balassagyarmat
- Szécsényi Bútoripari Kft.
- Szécsényi (más ágazatba került)

17. *Szekszárdi Bútoripari Vállalat*
- Lyra Bútorgyár Kft.

18. *Pécsi Bútorgyár*
Felszámolás alatt

19. *Avas Bútorgyár*
Átszervezés alatt

20. *Debreceni Bútorgyár*
Debreceni Bútoripari és Kereskedelmi Rt.

21. *Orosházi Faipari Vállalat*
Átszervezés előtt

IV. Átalakuláskor más ágazatból átsorolt vállalatok

Erdőgazdaságból:
Kapos Bútoripari Vállalat
- Kapos Bútor Kft.

Gépiparból (korábban)
Makói Bútorgyár Ipari Rt.
- Medicor Maros Bútor Ipari Rt.
Lágymányosi Faipari Vállalat
- BAU-MÖBEL Lágymányosi Bútoripari Rt.

BÚTORÉRT-ből kivált egység
- Bútor-, Fa és Kárpitosipari Javító V.
- FALCO Bútor és Épület Kft.

Az épületasztalosipari ágazat jelenleg a magyar ipar többi területéhez hasonlóan a gazdasági rendszer változásával járó nehézségekkel küzd.

Az ágazat piaca döntően a lakásépítés és felújítás, amely az ország egyik alapvető infrastrukturális beruházási területe.

Az 1975, illetve 80-as években az országban éves átlagban 85–90 ezer db lakás épült, ennek kiszolgálására több jelentős kapacitásbővítő beruházás indulhatott meg az épületasztalos-iparon belül is. A nagyobb gyárak közül az ablakot gyártó vállalatok a hagyományos fa alapanyagú technológiát fejlesztették. A beruházások egyedi gépek, gépsorok vásárlásából (Bajai Épületasztalos és Faipari Vállalat, Kiskunhalasi Faipari Vállalat), vagy teljes technológiai rendszerekből (Soproni Faipari Vállalat, DUFA) álltak, a befektetett összegek néhány tízmilliótól a több száz milliós nagyságrendben mozogtak.

A legfontosabb ajtógyártó vállalatok (Lenti és Budapesti Épületasztalosipari Vállalatok) rekonstrukciója is az állami lakásépítési tervben előírt évi 80–90 ezer db lakás nyílászáró igényének kielégítését szolgálta. A beruházások eredményeként új korszerű termékek kerültek piacra, ugyanakkor mind az ajtó, mind az ablakgyártó kapacitás kb. évi 250–250 ezer db-bal nőtt.

A tervgazdálkodási mechanizmusokra alapuló hazai és K.G.S.T. piac 1989 után összeomlott. A keresleti piac körülményeihez szokott iparág 1991-re szembe találta magát piacának jelentős beszűkülésével (a piac három év alatt a felére zsugorodott), az állami és önkormányzati lakásépítkezések gyakorlatilag megszűntek, a magán-erős fizetőképes kereslet csökkent (az országban 1991-ben 33 ezer, 1992-ben 25.800 93-ban várhatóan 25.000 lakás épült), a megszokott hazai értékesítési csatorna, a TŰZÉP a megkezdődött privatizáció miatt dezintegrálódott.

A nehézséget fokozta, hogy az 1980-as évek végén megkezdett több ágazati beruházás 1990–91-re elkészült, ami tovább növelte a kapacitás kihasználatlanságot. A külső körülmények változására egyes vállalatok nem reagáltak időben, nem módosították üzleti stratégiájukat, nem készültek tervek a megnőtt kamatterhek viselésére. A vállalatok szervezeti felépítése is lassan követte a külső feltételek változását. Ennek következtében – főleg a beruházási kamatterhekkel küzdő vállalatok (Lenti, Budapesti) likviditási gondokkal küzdöttek. Mindkét gyár ellen felszámolási eljárás indult. A Budapesti ÉPFÁ-nál a termelés megszűnt, a felszámoló biztos a vállalat vagyoneértékének eladásán fáradozik. A Lenti ÉPFÁ-nál a legfőbb hitelező a Kereskedelmi és

Hitelbank kényszervásárlást hajtott végre és „Lenta 93” Kft. néven csökkentett létszámmal és kapacitással folytatja a veszteségmentes termelést

Az ablakgyártó vállalatok „sebekkel”, de túléltek ezt a válságot és jelenleg létszámban és kapacitásban a piac igényeihez alkalmazkodtak. A fő ablakgyártó vállalatok: Sopron, Baja, Kiskunhalas, DUFA Kft. nyereségesen gazdálkodnak. A Soproni Faipari Rt. jelentős mennyiségű 100 mFt-os ablak exportot bonyolít.

A legújabb felmérések szerint az épületasztalosiparban jelenleg 115 gazdasági szervezet van, ebből 50 fő alatti 85, 50–300 fő közötti 22 és 300 fő feletti 8. Az I–IX. havi bruttó termelési értékük 6124 millió Ft volt, ami a korábbi évének 110,8%-a. Az iparban foglalkoztatottak létszáma kb. 6900 fő.

A magyar épületasztalosipar számára a jövőben is a magyar építőipar jelenti a piac meghatározó részét.

Az új lakások építésének üteme a recesszió csökkenésével, majd elmúlásával beáll egy átlagos szintre. Ezt a szintet a szakemberek ma évi 25–30 ezer db-ra teszik. Igen lényeges eleme a piacnak az 1950-es évektől kezdve felújítás nélkül maradt és újra privatizált ún. tanácsi lakások, melyek nyílászáróinak felújítására az új tulajdonos az elkövetkező években sort kerít. A fentiekből arra a következtetésre jutunk, hogy az elkövetkező időszak hazai igényei 380 ezer ablak, erkélyajtó és kb. 300–340 ezer belső ajtógyártását irányozzák elő, ami a magyar termelőkapacitás felének kihasználását teszi lehetővé.

Az ágazatban működő vállalatok privatizációja 1993. év végén befejeződött. Az új tulajdonosok általában a jegyzett tőke feletti értékben vásárolták meg a Kft-eket, illetve a részvénytársaságokat. A privatizáció eredményeképpen várható a valós piaci tényezők (hatékony termelés, szigorú költséggazdálkodás, aktív piacpolitika) fontosságának figyelembevétele. Ugyanakkor a kapacitások kihasználtsága szinte kínálja a lehetőséget, hogy a rugalmasabb társaságok váltsanak az egyedi és minőségi termékek irányába és betörjenek rokon ágazatok kihasználatlan piacaira.

A magyar épületasztalosipari ágazat fejlődése a jövőben elsősorban a vállalatok saját döntésétől függ. A magyar lakásépítés és felújítás üteme

biztosítja az ágazat fennmaradását és lassú átalakulását a kívánt célok eléréséhez.

A magyar fagazdaság helyzete

Az 1989–90 évi politikai és gazdasági rendszerváltás a magyarországi erdőgazdálkodást és faipart is sokrétű, új feladatok elé állította. A tulajdonviszonyok átalakítását és a piacgazdálkodás kibontakozását egy erős kül- és belgazdasági recesszió körülményei között kell végrehajtani. A szervezeti, szerkezeti reorganizáció, a privatizáció és a kárpótlás zökkenőmentes lebonyolításához sok esetben még a törvényi feltételek is hiányoznak. Mindemellett pozitív megvalósítás útján áll a következő koncepció: az erdők döntő része „kincstári” tulajdonban marad, ezzel szemben a teljes faipar a vállalkozási szférába kerül. Így szükségessé válik az erdőgazdálkodás és az elsődleges faipar szervezeti elkülönítése. A faiparban pedig a külföldi tőke részbeni bevonásával egy átfogó privatizáció és a fogyasztói igények differenciáltabb kielégítését lehetővé tevő műszaki, illetve szervezeti fejlesztés megvalósítása.

Általános jellemző a termelési volumen erős csökkenése.

Jelenleg megroppanóban van a hazai fűrészipar. A belföldi piac forgalma igen alacsony és az export lehetőségek is korlátozottak. A vevők egy része szívesebben vásárolna fűrészipari alapanyagot, mint fűrészipari termékeket.

Különösen válságos a fenyőre specializálódott üzemek helyzete. Ma már nem szabad évi milliós fenyő tételekről szólni. Sajnálatos, hogy időszakosan üzemeket kellett bezárni.

A korábbi mértékadó közép és nagy fűrészüzemek ma a kapacitásuk felét sem használják ki. Hátránya az üzemeknek, hogy korábban olyan járulékos beruházások is megvalósultak több telephelyen, amelyek ma nem vagy csak részben használhatók ki, de eszközértékükkel, rezsiköltségükkel rontják a teljes üzemvitel gazdaságosságát. Ezekről még nem sikerült megszabadulniuk, több üzemből csak a fokozatos leírás lesz a megoldás, mert eladásukra remény sincs, így talán ez a legnagyobb akadály a privatizálásuknak.

A fűrészipart és bizonyos fokig a lemezipart is hátrányosan érinti a majdnem szabad export-import lehetőségek. A hazai jó minőségű fűrész- és lemezrönk egy része külföldre kerül és helyette az élelmesebb fakereskedők tetemes mennyiségű fűrészárut, fűrészipari terméket hoznak be az országba. Így megtörténhetett az a különleges

helyzet, hogy a piacról nem hiányzik a termék, az erdőgazdálkodók el tudják adni a jó minőségű rönköket, csak éppen a fűrészüzemeknek nincs munkájuk.

Az összkép szempontjából érdekes és nem lehet észrevenni, hogy a vállalkozó szakemberek kedvét vette el a nagyüzemek válsága.

Újabb kisüzemek alakulnak vagy válnak ki a nagyokból, működnek és ma már konkurenciát is jelentenek egy-egy térségben.

Tény, hogy mérsékelt a kereslet, de az is tény, hogy a minőségi árura és a minőségi fakeskedelemre ma is van kereslet. Ez nem feltétlen az I. osztályú terméket jelenti, hanem a megbízhatóságot.

Lemezipar

Farostlemezgyártás a mohácsi gyárban történik. Az üzem széles választékot biztosít esztétikus felületkezelte lapokból, azonban a korábbi 100 e m³/év termelési szintnek ma a felét produkálja.

Az üzem elavult, fontos feladat annak rekonstrukciója.

Megtörtént a privatizáció, menedzseri kivásárlás révén a gyár MOFA Mohácsi Farostlemezgyár Rt-vé alakult.

Forgácslapokat a FALCO RT. Szombathelyen és az INTERSPAN Kft. Vásárosnaményben nemzetközi mércével mérve is korszerű üzemben gyártanak. A 450-500 m³/év gyártókapacitás kihasználása azonban nem biztosított.

A FALCO Rt. formában működik, az INTERSPAN svájci tőkével korszerűsítette a gyárat, bővítette a termelését és új piacokat teremtett.

A rétegelt lemez és rétegelt idomgyártás változó képet mutat akkor, amikor a rétegelt lemezgyártás elsősorban az olcsó orosz import és a hazai kereslet csökkenése miatt visszaesett. Egyre jelentősebb a különféle rétegelt idomok, farugók, laminált szék és fotel alkatrészek, speciális széküléslapok és széktámlák iránti kereslet. A hagyományos lemezgyártóknál jelentős visszafejlődés látható.

A FÜRLEMHO felszámolás alatt áll, korábbi vállalata Cegléd, leányvállalati formában működik, idompréselt alkatrészeket, székülés lapokat gyárt.

A DEFAG felszámolás alatt áll, mely súlyosan érintheti a Szeged Falamez Kft.-t és a Szeged Furnér Kft.-t.

Külpiacokon versenyképes idompréselt alkatrészeket és lemezeket gyárt a letenyei Zalafurnér Ipari Kft., mely külföldi tulajdonú vállalat lett, valamint a franciavágási BEFAG Fűrész- és Falamezgyár és a NORBA Kft.

A versenyképességet a fenti cégeknél a jó hazai alapanyag és a jól kiválasztott termékszerkezet együttesen biztosítja.

Jelentős még a Budapesti Furnérművek Kft. furnértermelése, mely külföldi érdekeltségű.

A furnérellátásban és a préselt lapok gyártásában az Újkígyósi Falemezüzem Bt. termelése is számottevő.

Irodalom

Bútor: Bútorszövetség

Épületasztalos: Székely László (IKM)

Fagazdaság: Dr. Pluzsik András FATE Fűrész- és Lemezipari Szakosztály (FM)

Dr. Tóth Sándor FATE Szerkesztő Bizottság (FM)

FELHÍVÁS

A Soproni Lakásfenntartó és Üzemeltető Vállalat felajánlja értékesítésre az alábbi új faipari maróláncokat eredeti csomagolásban.

1. LEITZ 50010 12×40×175, DGL35,A130 5 garnitúra
2. LEITZ 50013 14×40×175, DGL35,A130 5 garnitúra
3. LEITZ 50016 16×40×175, DGL35,A130 garnitúra

Az árakat a vevővel megegyezés szerint alakítjuk ki.

Címünk: Soproni Lakásfenntartó és Üzemeltető Vállalat
9400 SOPRON, Magyar utca 19.
Telefon.: 99-314-195 Telefax.: 99-314-152

Dr. hc. dr. Szabó Dénes 1910–1993

Mély megrendüléssel vettünk végső búcsút Dr. hc. dr. Szabó Dénestől. Vele a faiparos szakma egyik legjobb, legismertebb szakteknintélye távozott az élők sorából. Egész munkássága ehhez az ipárhoz kapcsolódott.

1910-ben született Kolozsvárott. A budapesti Műszaki Ehyetemen szerzett gépészmérnöki oklevelet. A fa iránti szeretetét, érdeklődését Erdélyből hozta. Első munkahelye is egy erdélyi fűrészüzem volt. A II. világháború után egész életét a faipar – mint iparág – létrehozásának és fejlődésének szentelte.

Érdeklődési köre széles volt. Az 50-es évek elején az ipari munka alapjait képező műszaki normákat, karbantartási rendszereket és a folyamatos gyártás feltételrendszerét vizsgálta és határozta meg. Tudta, hogy egy iparág műszaki színvonalát nagymértékben meghatározza szakembergárdája, műszaki-gazdasági ismereteinek színvonala. Ezért először szakcikkek, könyvek írásával, előadások, tanfolyamok tartásával igyekezett tudását átadni a gyakorlati szakembereknek.

Ebben az időben behatóan foglalkozott a faipari por-, forgács elszívórendszerek kialakításával, ami élete végéig egyik legkedvesebb témája volt. Az iparág sajátosságait figyelembe vevő méretezési eljárást dolgozott ki, amit napjainkig használunk.

Felismerte, hogy egy modern iparág nem alakulhat ki az iparág gondjait ismerő és megoldani képes műszaki-gazdasági szakemberek nélkül. Mint a Faipari Tudományos Egyesület alapító tagja, hosszú ideig vezetőségi tagja és az Oktatási Bizottság elnöke, egyik legfontosabb feladatának tekintette a faipari szakember és faipari mérnökképzés megszervezését. Először 1953-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen indult esti tagozaton faipari gépészmérnökképzés, ahol „Szállítóberendezések és a faipari üzemek tervezése” című tárgyakat oktatta meghívott előadóként.

Tudta azonban, hogy ez nem lehet végleges megoldás, mert ott nem voltak meg a faanyag és faipari technológiákkal kapcsolatos ismeretek oktatásának feltételei. A végleges megoldást Sopronban találta meg. 1958-ban kinevezték az akkori Erdőmérnöki Főiskola Erdészeti Tanszékére tanszékvezető egyetemi tanárnak, azzal a feladattal, hogy a Főiskola keretein belül szervezze meg a faipari mérnökképzést. 1959-ben alapította meg a Faipari Géptani Tanszékét, mint a faipari mérnökképzés első önálló tanszékét, melynek 20 évig, 1979-ben történő nyugdíjazásáig vezetője volt. Hatalmas munkával kialakította a faipari mérnökképzés tantervét és szervezeti egységeit. Ennek eredményeként 1962-ben végeztek az első faipari mérnökök és megalakult a Faipari Mérnöki Kar, melynek 1962–66 között dékánja volt. Oktatói munkája során mérnökgenerációkat nevelt fel, tanított szakmai ismeretekre, szakmai elkötelezettségre, emberségre.

Oktató munkája mellett szakirodalmi tevékenysége is jelentős volt. Több egyetemi jegyzetet, szakkönyvet és számos szakcikket írt. Nem feledkezett meg az iparágban dolgozó szakemberek továbbképzéséről sem. Megszervezte az első szakmérnökképzést a Faipari Mérnöki Karon. Az iparág műszaki problémáinak megoldásához hatékonyan hozzájárult azzal, hogy szakmai konferenciákat, ankétok egész sorát szervezte meg, amelyek sikeréhez az azokon tartott előadásaival is mindig hozzájárult. Tevékenyen részt vett sok, a faipar különböző területét átfogó, kutatási téma kidolgozásában, új berendezések megtervezésében, kifejlesztésében.

Társadalmi munkáját Sopronba költözése után sem hagyta abba. Előbb a FATE soproni csoportjának elnöke, majd a MTESz KAB vezetőségi tagja és a soproni csoportnak elnöke, illetve a MTA VEAB Gépészeti Albizottságának elnöke volt. Nyugdíjazása után Budapesten ismét bekapcsolódott a FATE munkájába, mint a FATE országos szervezetének társelnöke és a „FAIPAR” szerkesztőbizottságának tagja. Társadalmi és szakmai tevékenységét élete utolsó pillanatáig folytatta.

Munkásságát számos állami, társadalmi díjjal, kitüntetéssel ismerték el, mint pl. Faipar Kiváló Dolgozója (1961), Faipar Fejlesztésért Emlékérem (1964), Munka Érdemrend (1965, 1979), Anyagmozgatási Fejlesztésért KAB Emlékérem (1974), Vadas Jenő Emlékérem (1974), Erdészeti és Faipari Egyetem tiszteletbeli doktora (1982).

Halálával pótolhatatlan veszteség érte a faipar közösségét. Emlékét nemcsak könyvei, egyetemi jegyzetei, tanulmányai, szakcikkei, hanem volt munkatársainak, barátainak az általa nevelt mérnökgenerációnak, a faipar szakembereinek emlékezete és az ALMA MATER is megőrzi.

Dr. B. L.

Kedves Gyászoló Család, Barátok, Tanítványok, Ismerősök!

A nagyok közül azok a legnagyobbak, akik iskolát teremtettek. A Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karának első dékánját, professzorunkat siratjuk ma is, immár Szent este óta. Most már visszavonhatatlan a végső búcsú. Kolozsvár, Budapest, Sopron, Budapest klasszikus mérnöki pálya, amelynek szépségét, különlegességét egy csodálatos anyag adta: a fa. Klasszikus professzori pálya, melynek értelmét, eredményét a tanítványok: a faipari mérnökök adták.

Szabó Dénes professzor úr 1958-ban egy ősi magyar felsőoktatási intézmény szétvert maradványain ismét éledni kezdő főiskolára érkezett Sopronba. Létkérdés volt, hogy az ősi erdész kar mellett, ahhoz kapcsolódva egy faipari mérnöki kart hozzanak létre. Ezért a **Karért** már évekkel ezelőtt harcolt, dolgozott, és mint a kar első, alapító professzora és dékánja nemcsak a kart építette fel, hanem a legnagyobb érdemei vannak abban, hogy ma Sopronban sokoldalú, erős, elismert egyetem működik. Ma, itt nem egy, az utolsó betegség által legyőzött ember száll sírba, hanem legenda születik, a Szabó Dénes legendája. A mérnöké, a pedagógusé, a kutatóé, a karalapítóé, a faiparosé. Élete kihunyó napjával szemben máris új nap kél.

Nincs még egy olyan személyisége egyetemünknek, szakmánknak, akinek a nevét annyiszor emlegetnénk, akiről annyi anekdota, történet kering, akit olyan szeretettel emlegetünk.

Szabó professzor úr arca csak pillanatokra tűnik el a sírban, hogy aztán egyre élesebben, egyre kedvesebben, kitörölhetetlenül rajzolódjon, vésődjön emlékezetünkbe.

Kedves Professzor Úr!

Ott leszel velünk, és segíteni fogsz, ahol meg

kell védeni a mérnöki hivatás méltóságát, ahol szívósan kell harcolni ügyeinkért, ahol pontosan kell méreteznünk, ott leszel az előadótermek padjai közt, a katedrán velünk, hogy kitartóak és türelmesek legyünk az oktatásban, ott leszel, amikor egyetemünkért kell küzdenünk, amikor egyetemünket kell építenünk, ott leszel, amikor hívunk és amikor Sopron hív.

Néhai tanítványod – az Erdészeti és Faipari Egyetem ezidei rektora – és tudom, örülsz neki, hogy faipari mérnök rektora – búcsúzódom Tőled az Alma Mater – erdészek, faiparosok, geodéták és minden szak – nevében.

Búcsúzó az egyetem tiszteletbeli doktorától. És elhoztam Sopron város hűségét, köszönetét megszállott barátjának, segítőjének.

Ugye közöttünk maradsz Sopronban?

„Ahogy lassan a párából
a könnyed, kis város kiszáll
s tetőivel, tornyaival
lobogni kezd a völgyi táj. . .

Ez kell nekem, ez a csoda.
Ezt vihessen, ha elmegyek.
Szememben a vad virágzást,
a szívemben a hegyeket.”

A vad virágzást, a Faipari Mérnöki Kar, a fejlődő egyetem, a hegyek talán a csúcs, amelyet segítettél elérni.

Barátaim, kollégáim, faiparosok. Most elmegy Praesesünk. De odaát is várják már nagyon barátai, professzortársai és tanítványai.

Isten veled Professzor Úr, Dékán Úr!
Isten Veled Jó Apánk!

Gyászbeszéd dr. hc. dr. Szabó Dénes egyetemi tanár sírjánál.

Budapest, Megyeri úti temető, 1994. január 13.
Elmondta: Dr. Winkler András rektor

Megalakult az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete (EFDSZ)

1994. január 1-től kivált a MEDOSZ szakszervezeti szövetségből az „Erdészeti és faipari tagozat” és megalakult az önálló jogi személyiségű „Erdészeti és faipari dolgozók szakszervezete”.

3 tagozata működik: erdőgazdálkodási, elsődleges faipari és intézményi. Az új szakszervezetet teljes jogú tagként felvette a genfi székhelyű Erdészeti és Faipari Szakszervezetek Világszövetsége.

A Szakszervezet tisztségviselői: Elnöke: Barta László (Mátra Erdőgazdasági Rt.)

Alelnökök: Rácz József (Felnémeti Fűrészipari Vállalat)

Dudás Péter (FM Erdőrendezési Szolgálat)

Főtikár: Herczeg Miklós

Az új szakszervezet címe: 1376 BUDAPEST, VII. kerület, Jókai tér 9. Tel.: 1-314-369, 1-119-455

A szakszervezet képviselni kívánja a fűrész- és lemeziparban dolgozók érdekeit is.

A technika, ami összeköt

Henkel

Diszperziós, oldószeres és ömledék ragasztóanyagok a fa- és bútortipar részére

Ismert szolgáltatásaink

- helyszíni szaktanácsadás
- kedvező fizetési feltételek
- kiszolgálás raktárról
- házhoz szállítás

- **Palmafluid**
- **Palmafix**
- **Palmament**
- **Texhid**
- **Citax**
- **Leifa**

Újdonság!

Nagykereskedelmi értékesítés 100 kg alatt

- MOEBLCOOP raktár, Bp. IV., Knézits u 2. · Telefon: 189-1503
- TREE TRADE BT., Keszthely, József A. u. 6. · 85/377-454
- HELYES KÁROLY Mintabolt, Pécs, Hársfa u. 34. · 72/312-865

IPARI RAGASZTÓANYAGOK

Henkel
Ragasztástechnika Kft.

1096 Budapest, Lenhossék utca 3.
Telefon: 215-6610, tel./fax: 215-9850, 215-5819
Fax: 215-4222